

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதாழியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மஞ்ஞாதக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்கீழ் மதுரையில் பிரதி ஆங்கிலம்
15உயில் பிரகரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 3. } 1913ஆம் ஏப்பிரல்மீ 15உ } பகுதி 12.
பிரமாதிசஸூ சித்திரைமீ 3உ

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S. }
அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷீசந்தா நூ. 2.

தனிப்பிரதி அ.

மதுரை:

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

(CONTENTS.)

1. ஸ்ரீ லோசகுருவின் அவதாரங்கள்—ப. நாராயணையர்
Incarnations of the World-Teacher—P. Narayana Iyer
2. ஆகாசத்தை நியமிக்கும் முறை—அ. நிலகண்டசாஸ்திரி
How to meditate on Akasa—A. Nilakanta Sastri.
3. துகாராம் பாவாஸின் சரித்திரம்—A. சிவராம்
Life of Tukaram Baba—A. Siva Rao.
4. புத்தகவரவு—பத் திராதிபர்
Review of Books—Editor.
5. சமாசாரம்—பத் திராதிபர்.
News—Editor.
6. உதாஸிங் ஸாத் ஸ்தோத்ரம்—ஆர். ஸுந்தரராஜ ஐயர்
Udasina Sadhu Sthothram } R. Sundararaja Iyer.
an Advaita work. } Supplement.

ஐந்து ஸஞ்சிகைகள் வெளியாய் விட்டன.

பக்தமாலா வசனம்.

ஸ்ரீ சாது பாலகிருஷ்ண முசுலியாரால் மகாராஷ்டிர பாண்டியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதனை வாசிப்பதினால் தெய்வ பக்தி, வைராக்கியம், கல்லொழுக்கம் முதலியன இருபாலர்க்கும் செவ்வனே உண்டாகும். இதில் 182 சிறந்த பக்தர்களின் சரித்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இச் சரித்திரங்களிலுள்ள விஷயங்களை ஒவ்வொருவரும் வாசித்துத்தேசித்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இது டிம்மி 8 பாரங்கொண்ட ஸஞ்சிகை வடிவமாய் 12 ஸஞ்சிகையில் முடிவுபெறும். சொற்ப காப்பிகளே அச்சடித்து வருகிறோமாயினால் வேண்டியவர்கள் உடனே எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளவும். 12 ஸஞ்சிகைகளும் முடித்து ஒரே புஸ்தகமாய் அனுப்புப்பொழுது அதன் விலை வி. பி. சார்ஜ் உட்பட ரூபா 4. ஆகையால் இப்பொழுதே ஆர். செய்துகொள்ளுங்கள்.

சந்தா விவரம்.

ஸஞ்சிகைக்கு முன்பணமாக வி. பி. சார்ஜ் உட்பட ரூ 2—12—0
பக்தர்களின் செனக்கியத்தை உத்தேசித்து இரண்டு }
வையாக வி. பி. யிலனுப்ப சந்தா } ரூ 1—7—0

Apply to—மானேஜர்,

'பக்தமாலா' ஆபீஸ்,

107, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

535

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 3. } 1913ஆம் ஏப்ரல்மீ 15உ } பகுதி 12.
பிரமாட்சஸ்ர சித்திரைமீ 3உ }

ஸ்ரீ லோககுருவின் அவதாரங்கள்.

1. சிவகுமாரர்களேன்றும், ஸுரத் குமாரர்களேன்றும் திருநாமம் பெற்ற மஹா புருஷர்கள் தேஜோமய சரீரிகளாக சுக்ர கிரஹத்தி லின்று இப்பூமியின் மனிகர்களை விகாஸ அபிவிருத்தி முறையில் நல்வழிப்படுத்த உதவிபுரியும்படியாக இப்போதைக்கு ஒருகோடியே அறுபது லக்ஷம் வருஷங்களுக்கு முன்னர் பூமியில் அவதாரம் செய்தார்கள். ஹிமாசலத்தின் வடக்கில் கோப் பாலைவனம் ஸமுத்ரமாயிருக்கும் காலத்தில் சுவேதத்வீபம் என்ற ஒரு தீவீபம் இருந்தது. அதில் ஷம்பாலா என்ற ஒரு தீவ்ய நகரம் அமைக்கப்பெற்றது. அதின்கண் இந்த மஹாபுருஷர்கள் தங்கி வெள்ளியம்பலம் (White Brotherhood) என்ற ஞான ஸபையை ஸ்தாபித்தார்கள்.* உலகத்தில் உள்ள ஜனங்கள் பல துறைகளில் அபிவிருத்தியாகும் முறையை நேர்மைபாய் நடைபெறும்படி செய்தல் இந்த வெள்ளியம்பலத்தின் முக்யமான காரியம். உலகத்தை ஆளுகிற ஞானஸபை இதுவென்றே சொல்லலாம். இந்த ஞானஸபை பல துறைகளில் (Departments) தொழிற் செய்துகொண்டு வருகிறது. ஒரோர் துறை

*இதைப் பற்றிய விரிவான வரலாறு மதுரை பிரம்மஞ்ஞாந சபையால் வெளிவந்திருக்கும் 41-வது இலக்கத் துண்டுப் பத்திரிகையில் கண்டு கொள்க.

அல்லது வகுப்பு ஒரோர் மஹா புருஷனின் நேர் விசாரணைக்குட் பட்டு நடை பெறுகின்றது. மதம் அல்லது ஸமயம் என்ற விஷயமானது ஒரு துறை அல்லது வகுப்பாக ஏற்பட்டு ஒரு மஹா புருஷனின் விசாரணையில் அமர்ந்திருக்கிறது. அவர் வகிக்கும் உத்தியோகத்திற்கு லோக குருஸ்தாநம் என்று பெயர்.

2. ஒரு கல்பத்தில் (World period) ஏழு பெரிய மனிதவர்க்கங்கள் (Root Races) ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதவர்க்கத்தையும் ஞான முறையில் நல்வழிப்படுத்த ஒரு லோக குரு அவதாரமாவர். அவர் காலம் முழுதும் அந்த உத்தியோகத்தை வகித்து அடிக்கடி ஸமயோசிதமாய், அந்தந்த மனிதவர்க்கத்தின் உட்பிரிவுகளிலும் தாமே சரீரங்களை யெடுத்து, அந்தந்த ஜனங்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து வருவர். அவ்விதம் அவர் யல அவதாரங்கள் செய்திருக்கிறார். அவ்வவதாரங்களில் “ பஞ்சஜநா :” என்று புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்ற ஐந்தாவது மனிதவர்க்கத்திற்கு லோக குருவாக ஏற்பட்டிருக்கும் சில முக்ய அவதாரங்களைப்பற்றிச் சொல்லுவோம்.

லோக குருவின் அவதாரங்கள்.

3. லோககுருவென்றும், மஹாகுருவென்றும் சொல்லப்படும் மஹா புருஷர் ஒருவரே. அவர் உலகத்தின் ஞான அபிரிகுத்தியின் பொருட்டு அவ்வக்காலங்களிலிருக்கிற ஜனங்களுக்கு பரமாத்மாவின் ஓர் ஓர் அம்சத்தை ஓர் ஓர் பிரதீக ரூபமாக (Symbol) உபதேசிக்கும் பொருட்டு ஓர் ஓர் காலத்தில் ஓர் ஓர் சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வியத்தப்படுவர். இப்போதைக்கு 62000 வருஷங்களுக்கு முன்னர், ஹிமாசலத்தின் வடபாரிசத்தில் ஷம்பாலா என்ற புண்ய கேஷத்ரம் ஏற்பட்ட காலத்தில் அந்த மஹா புருஷரான லோக குருவென்பவர் (1) வியாஸபகவானாய் அவதாரமாகி ஞானமார்க்கத்தை ஸ்தாபித்தார். அப்போது அவர் சூரியனை பரமாத்மாவின் ப்ரதீகமாக வைத்

*இந்த நாமத்தை வகித்து அநேக மஹான்கள் பின்னர் கம்முடைய தேசத்தில் அவதரித்திருக்கிறார்கள். அநேக ஞான தூதர்களை ஜனங்களுக்கு அருளியிருக்கிறார்கள். வியாஸர் என்பது ஞான ஐகங்கர்யத்திற்கேற்பட்ட ஒரு உத்தியோகத்தின் பெயர். வியாஸர் என்ற பதத்திற்கு தொகுத்தல், ஒழுங்கு படுத்தல் செய்பவர் என்பது பொருள்.

ஸ்ரீ லோககுருவின் அவதாரங்கள். ௩௩௬

துக்கொண்டு உபதேசம்செய்தார். ஆத்மா ஒன்றே என்றும், ஸூர்ய
னிடத்தில் உள்ள ஆத்மாவும் உலக ஜீவராசிகளில் உள்ள ஆத்மாவும்
ஒன்றே என்றும், அந்த ஆத்மாவை ஸூர்யனில் உபாவிக்கவேண்டு
மென்றும்

“சுலாவாஹிதெஸாஷு”

“யொஸாவலெளபாஷலொஹிஷி”

இத்யாதி மந்த்ரங்களிலும் காயத்திரி மந்த்ரத்திலுமுள்ள தத்வத்
தையே உபதேசம் செய்து வந்தார்.

4. பின்பு எகிப்து தேசத்தில் இப்போதைக்கு சுமார்
40,000 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இந்த மஹா புருஷனே (2) தாத்
அல்லது ஹெர்மீஸ் என்ற திருநாமமுடையவராய் அவதாரமாகி
அத்தேசத்தின் அக்காலத்திலிருந்த ஜனங்களுக்கு “தேஜஸை
ஆத்மாவின் ப்ரதீகமாக வைத்துக்கொண்டு உபதேசம் செய்தார்.
தேஜஸே ஆத்மா என்றும், அஃதே உபாவிக்கத்தகுந்ததென்றும்,
அந்தத் தேஜஸ் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறதென்றும் உபதேசித்தார்.
இது சம்பந்தமான நாகரிகம் உயர்வானது. அஃது எகிப்து தேசத்
தில் அநேக வருஷங்கள் நடைபெற்றது. பின்பு இப்போதைக்கு
சுமார் 30,000 வருஷங்களுக்கு முன்னர் பாரஸ்கத்தில் அந்த மஹா
புருஷனே (3) முதல் ஜோரஸ் துஷ்டரா* வாக அவதரித்தார். அக்நி
யைப் பிரதீகமாக வைத்துக்கொண்டு இவர் ஞானஉபதேசம் செய்தார்.
அக்நியும் ஜலமும் எல்லா வஸ்துக்களையும் புரிதமாக்குபவைகளென்
றும், அவைகளை எப்போதும் அசுத்தப்படுத்தக்கூடாதென்றும்,
அக்நி ஜலத்தைக்கூட சுத்தஞ்செய்யக்கூடியதென்றும், எல்லா அக்நி
யும் சூர்யனிடத்திலிருக்கும் அக்நியைக் காரணமாகக் கொண்டதென்
றும், எல்லா வஸ்துக்களிலும் அக்நி அம்சம் தங்கியிருக்கிறதென்
றும், அதை முறைப்படி சாதாரந்தால் வியக்தப்படுத்தலாமென்றும்,
ஆத்மாவே அக்நி அம்சமாக விளங்குகிறானென்றும், அக்நியும், ஜல
மும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் காரணமானவைகளென்றும், அக்நி
யும், ஜலமும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மிதுனமென்றும், இவ்வித

*இந்தத் திருநாமத்தை வலிவித்து இந்த ஸம்பந்தராய முறையில் ஞானோ
பதேசம் செய்ய மஹாத்மாக்கள் 14 பெயர்கள் அவதாரமாயிருக்கிறார்கள்

மரக இவர் உபதேசம் சிகழ்ந்தது.* இதன் மூலமாய் ஏற்பட்ட நாக ரிகம் 2-வது பிரம்வருஷங்கள் உலகத்தில் பிரவீத்தி அடைந்தது. இந்த உபதேசத்தின் ஆபாஸம் இப்போது பம்பாய் ராஜதானியில் பார்க்ஸ்க்களின் மதமாக வழங்குகிறது.

5. பின்பு இந்த மஹா புருஷரே கிரீஸ் தேசத்தில் இப்போதைக்கு சுமார் 10000 வருஷங்களுக்கு முன்னர் (4) ஆர்பியஸ் (Orpheus) என்ற திருநாமத்தை வலித்துக்கொண்டு அவதாரமாயினர். ஏராளமான சிஷ்யர்களை அழைத்துக்கொண்டனர். எங்கே பார்த்தாலும் காதம் செய்து கொண்டு போவார். சப்தமே ஆத்மா என்றும், அது ஒவ்வொரு வஸ்துவினிடத்திலுமிருக்கிறதென்றும், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் அமைந்திருக்கிறதென்றும், அல்லது ஒவ்வொரு வஸ்துவிற்கும் ஆதாரமென்றும், அதன் நேர்மையான காதத்தை அப்யஸித்தால் ஆத்மாவைக் கண்டறியலாமென்றும், காதத்தின் ஆதாரத்திலே பிரபஞ்சம் முழுமையும் நேர்மையாக நடைபெறுகிறதென்றும் உபதேசம் செய்தார். காதத்தின் மூலமாய் அநேக அற்புத லீலைகள் செய்தார். ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களை ஒன்றோடொன்று நேர்மையாய் நடைபெறும்படி மனிதன் செய்கித்துக்கொள்வானாடில், பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடுமென்றும் உபதேசித்தார். அப்படியே அநேக சிஷ்யர்களைப் பழக்கினார். இவர் செய்த காதத்துடன் கூடிய ஞான முறையில் பஞ்சஸ்வரங்களை மூத்திரம் வற்புறுத்தி உபதேசம் செய்து வந்தார்.

6. ஆகவே, முதல் அவதாரத்தில் ஸூரியனையும், 2-வது அவதாரத்தில் தேஜஸ்ஸையும், 3-வது அவதாரத்தில், அக்கியையும், 4-வது அவதாரத்தில் சப்தத்தையும் பிரதிமமாக வைத்துக்கொண்டு அவர் செய்த உபதேசம் ஒன்றே. அதாவது ஒரே பிராணன், அன்பு மயமாய் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் எங்குமாய், எல்லாமாய் சிறை

* "விறகித் தீயினன் பாலிற் படுகெய்போல்,

மறைய சின்றுளன் மாமணி ஜோதியான்"

என்ற திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகளின் வசம் இங்கு எவனிக்கேதக்கது,

ந்துளது.* இவ்வுபதேசங்களெல்லாம் ஐந்தாம் மனித வர்க்கத்தின் முதல் உள் வகுப்பினராகிய இந்திய ஆரியர்களுடைய வைதிக மரீக்கத்தில் ஒருங்கே ஏற்பட்டுள்ளன.

7. பின்பு இந்த மஹா புருஷனே உலகத்தின் க்ஷேமார்த்தமாக, தமமுடைய அவதாரங்களில் கடைசி அவதாரமாக இப்போதைக்கு 2500 வருஷங்களுக்கு முன்னர் (5) கௌதம புத்தராக இந்தியா தேசத்தில் அவதாரமானார். ஜீவகாருண்யமே ஸ்வரூபமெடுத்தாற்போல விளங்கினார். தர்மபதம் என்ற நீதிமுறை பற்றிய உயர்நலமுள்ள மார்க்கத்தை உலகத்தில் எல்லா ஜனங்களும் எளிதாய் அநுஷ்டிக்கும்படியாக உபதேசித்தார். நாலு ஸ்தயங்களையும் †

* கீழ்க்கண்ட பாசரங்கன இங்கு கவனிக்கத்தக்கன:—

(1) ஒன்றென மறைக னெல்லாம் உரைத்திட உயிர்க ளொன்றி
நின்றன வென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னின்
அன்றவை பதிதா னென்றுஎன் றறையும் க் காங்கள் தோறும்
சென்றும் ஆகரம்போல கின்றன சிவனுஞ் சேர்த்தே—சித்தியார்.

(2) அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பா ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிவிலா
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே—திருமத்திரம்.

† (1) துக்கம்:—பிறவி துன்பம், பணிதன்பம், மூப்புதுன்பம், இறப்பு துன்பம், அன்பில்லாரோடு தொடர்புதுன்பம். அன்புள்ளாரிடத்தினின்றும் பிரிவுதுன்பம், விரும்பியதைப் பெறாமைதுன்பம், சுருங்கச்சொல்லின் ஐம்புலப்பற்றும் துன்பமேயாம்.

(2) துக்கோற்பத்தி:—இங்கும் அங்கும் சிறுபான்மையே நிறைவேறாத் குரியனவாகிய, காமலோபங்கரோடு சேர்ந்த வேட்கை (கிருஷ்ண) என்பதே இது. இதுவே பிறப்பினும் வித்து;

“அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமென்று ஞான்றற்

தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து” திருக்குறள்
இன்பவேட்கையும் உயிர்வாழ்வு வேட்கையும் அதிகார வேட்கையும் இதுவாம்.

(3) துக்க நிலாரணம்:—ஆசையை யொழித்து அதைத் தன்னிடத்தினின்றும் வலித்து நீக்கித் தன்னை அதிலிருந்து பிரித்துக்கொண்டு அதற்

(அதாவது, துக்கம், துக்க உத்பத்தி, துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரண மார்க்கம்) துக்க நிவாரணமரீகிய தூய்மையான நிலையை உடைய அஷ்டாங்கமார்க்கம் * என்பதையும் பற்றிய உபதேசங்களை இந்தியா தேசத்தின் வடபாகம் முழுவதும் ஸஞ்சரித்து பல இடங்களில் பல ஜநகங்களின் ஸபையில் அவரவர்கள் புத்தியின் பக்குவத்திற்கேற்ப, தம்முடைய நிர்வாணகாலமான 80-ம் வயதுவரையில் அதாவதி தம் ஆயுஷ்காலத்தில் 40 வருஷகாலம் உபதேசம் செய்து வந்தார். இவரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற மார்க்கம் உலகமெங்கும் பரவி வது. உலகத்தின் பெரும்பான்மையோர் இவர் மார்க்கத்தை அதுசரித்து நடைபெறுகிறார்கள். சரீரம் நீத்தமேல் உயர்தர திவ்யலோகங்களுக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து இன்னும் மானிட வர்க்கத்திற்கு அது நலம் பெறும்படி ஞானவெள்ளமும் வரம்பு கடந்த கருணை வெள்ளமும் இவ்வுலகிற்கு வந்துகொண்டிருக்கும்படி செய்துவருகின்றார்.

8. வெள்ளியம்பலத்தின் ஞானதுதராகவும் ஞானகுருவாகவும் இதுவரையில் உலகத்திற்கு நேரில் அவர் செய்துவந்த காரியம் முடிவுபெற்றது. உயர் வற உயர்நலம் அமைந்த ஸ்தானத்தை அடைந்துவிட்டார். இனி அந்த ஸ்தானத்திலிருந்து உலகிற்குத் திரும்பும்படி எவரும் அவரை ஏவவொண்ணாது. தானிதுகாறும் வகித்துவந்த கம்பிரமான ஜகத்குருஸ்தாநத்தை தன்னிடம் லக்ஷக்கண

கிடங்கொடாமல் அதை முற்றும் நாசஞ் செய்தலினால் உண்டாகும். இது திருஷ்டிணயின் அழிவுதான்.

(4) துக்க நிவாரண மார்க்கம்:—இந்தத் தூய்மையான நிலையை அடைய அஷ்டாங்க மார்க்கத்தை அப்யஸித்தல் வேண்டும்.

* அஷ்டாங்க மார்க்கம்:—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வழக்கை, நன்மூயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு என்னும் இவ்வெட்டமாம்.

திறிப்பு:—இவை மஹாமஹோபாத்யாய வே. ஸ்வாமியானையரவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் மணிமேகலையில் பெளத்த தர்மம் என்ற அதிகாரத்தினின்று எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படிவிலியங்களை அறின்கண் ஹிரிவாய்க் கண்டுகொள்க.

க்கான வருஷங்களாய் ஞாந நெறியில் நடைபெற்றவரும் மைத்
ரேயர் என்ற திருநாமம் பெற்றவரும் இனி காருண்ய மூர்த்தி
யான புத்தராகவே ஆகப்போகிறவருமான தம் அருமையான ஞாந
ஸஹோதாரரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டார். நம்முடைய புராணங்களி
லும் மஹாபாரதத்திலும் பன்முறை பிரஸ்தாபம் பெறும் மஹ
ரிஷியாகிய மைத்ரேயரே இவராவர். இவரோ மஹர் சாந்தர்,
மஹா வலிமைபெற்ற தீரர். இந்த உயர்தர உத்தியோகத்தை வஹி
த்தமேல், தம்முடன் இருந்த பிரஹ்ம வரிஷ்டர்களில் அநேகரை பல
இடங்களில் பல மதங்களையும் ஞாநப்பிற்சியையும் உண்டுபண்ணுவ
தற்காக உலகிலவதரிக்கும்படி செய்தனர். அவர்கள் சீனா தேசத்தில்,
லயோட்ஸ்(Laotse), கன்பூஷஸ்(Confucius), கிரீஸ் தேசத்தில் பிலே
டோ (Plato) என்பவர்களாவர். அதே காலத்தில் இப்போதைக்கு
2500 வருஷங்களுக்கு முன்னர் கிருஷ்ண பகவானாக வட
இந்தியாவில் அவர் தாமே அவதரித்தார். இந்த அவதாரத்தில்
பக்திமார்க்கத்தை நந்தேசத்தில் ஸ்தாபித்தார். இந்த பக்தி மார்க்
கத்தின் மஹிமையும் கம்பிரமும் ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் விஸ்
தாரமாக பிரஸ்தாபிக்கப் பெற்றிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண
வதாரம் வேறு. இப்போதைக்கு 5000 வருஷங்களுக்குமுன் மஹா
பாரதகாலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணவதாரம் வேறு. மஹா
பாரத யுத்தத்தில் ஆவதரித்தவர் மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரம்.
யுத்தவிராகவும், இராஜதந்திரியாகவும், துஷ்டர்களை நிக்கிரஹம் செய்
வதற்காகவும் சிஷ்டர்களை காப்பாற்றுவதற்காகவும் அவதரித்தார்.

9. இந்த மைத்திரேய மஹரிஷி, பகவான் கிருஷ்ணனாக
அவதரித்த காலத்தில், வேறு ஒரு மஹா புருஷர் அந்த வெள்ளி
யம்பலத்தினின்று (ஸநத்ருமாரர்களில் ஜ்யேஷ்டரே ஆவர்) தென்னிந்
தியாவில் காலடி என்ற ஷேத்திரத்தில், பகவான் சங்கரராக அவதாரம்
செய்தனர். இத்தேச முழுமையும் ஸஞ்சாரம் செய்தனர். ஞாநமார்க்
கத்தையும் ஸந்தியாஸ ஆச்சிரம தர்மத்தையும் ஸ்தாபித்தனர். துவா
ரகை, கிருங்ககிரீ, ஐகநாதம், ஹிமாசலம் என நான்கு மூந்தி
யாவி மடங்களை ஸ்தாபித்தனர். ஹிமாசலத்திலுள்ள மடத்திற்கு
ஜ்யோதீர் மடம் என்று பெயர். இந்த மடங்களில் ஸம்பிர

தாயத்தைக்கைக்கொண்டு சிஷ்யபரம்பரையில் வந்தவர்கள் சங்கராசாரியர் என்ற நாமத்தை வகித்துவந்தார்கள். இந்த சங்கராசாரியரே ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கராபகவத்பாதர். இவர் வேறு, இவருக்குப் பிற்பாடு இவருடைய பரம்பரையில் இப்போதைக்கு 1200 வருஷங்களுக்குமுன்னர் (கி. பி. 700 அல்லது 800 ஹி) அவதரித்த ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் வேறு. இவர்கள்தான் உபநிஷத்களுக்கும், பிரம்மசூத்திரத்திற்கும், பகவத்கீதைக்கும் உயர்நலம் அமைந்த விஸ்தாரமான பாஷ்பங்களை இயற்றிய புண்ணியர்.

10. இந்தத் தேசத்திற்கு ஏற்பட்ட ஞான பாக்யம் இதுவாம். ஒருவர் பின் ஒருவர் தொடர்பாய் மூன்று மஹா புருஷர்கள் தோன்றி மூன்று மார்க்கங்களை, அதிகாரிகளை உத்தேசித்து ஸ்தாபித்தார்கள். பகவான் கௌதமபுத்தர் திருந்தோறும் ஒவ்வொருவரும் உலகவாழ்வில் இலகுவாய் அதுஷ்டிக்கக்கூடிய நீதிமுறை பற்றிய தர்மபதம் என்ற கர்மமார்க்கத்தையும், புகவான் மைத்திரேயர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை அவதரித்து எல்லாருடைய மனமும் அன்பால் உருகிநடைபெறும்படியாக தாம் உபாஸ்யவஸ்துவாகக் காட்டி நானாவிதமான லீலைகளால் அன்பின் உயர்நலத்தை வெளிப்படுத்தி பக்திமார்க்கத்தையும், பகவான் சங்கராசாரியர் உயர்தர ஞான மார்க்கத்தையும் இத்தேசத்திற்கு அருளினார்கள்.

11. பின்னர் இப்போதைக்கு 2000 ஹிங்களுக்கு முன்னர், மேல்நாட்டாரின் பிரயோஜனார்த்தமாக, பகவான் மைத்திரேயர் கிறிஸ்து என்ற நாமத்தை வஹித்து யூதர் நாட்டில் யூதர்குலத்தில் உயர்குணநலம் அமையப்பெற்றிருந்த ஏசுவின் சரீரத்தை உரைவிடமாகக்கொண்டு அவதாரமாயினர்.* அக்காலமுதற்றான், அவருக்கு “இயேசுகிறிஸ்து” “Jesus the Christ” என்ற பெயர் வழங்கினது. இந்த சம்பவம் விவிலியநூலில் (The Bible) அடியில் வருமாறு பிரஸ்தாபித்துள்ளது. “ஆண்ணின்று புருவடிவாய் நிவ்விதேஜஸ் ஒன்று இறங்கி இயேசுவின் பால் அமைந்தது.” Christ என்றால் பூர்

*இயேசு, கிறிஸ்து என்பவர்களின் சரிதம் என்றதுண்டுபத்திரிகையினின்று அடியிற்கண்டவை எடுத்து உபயோகிக்கப்பெற்றுள்ளது.

ணம்பெற்றவர், பூரணர் என்பது பொருள். அவர் உலகில் தங்கின சிவருஷங்களில் 2 வருஷகாலம், முன் இயேசு என்பார் தாம் சேர்ந்திருந்த எளவீன Kessene சபையாருக்கு ஞான உபதேசம் செய்துவந்தார். பின்னர் வெளியேறி மூதங்களுக்குத் தத்துவ உபதேசம் செய்யுமவன்ணம்பல மாதிரிசெய்தார். பலருக்குக் கண்ணோக்காலும் ஸ்பரிசுத்தாலும் ஸ்ரீயாதிகளுக்கும் பரிசாரங்கள் செய்தார். தம்முடைய உத்திகளை வெளியிட்டு அநேக அற்புதமான செயல்களை இயற்றினார். முன் ஜம்மங்களில் ஈசுவர ஆராதனை செய்து, ஞானவழியிற் பயின்று, இப்போது ஞானபரிபாகம் பெற்ற சிலர்களைத் தமக்கு சீஷர்களாக அமைத்துக்கொண்டு வேண்டியபடி ஞானசாஸ்திரங்களின் உண்மைகளை அவர்களுக்கு உபதேசித்து வந்தார். பூர்வ ஜம்மங்கள் உண்டென்பதும், புனர்ஜம்மங்களுண்டு என்பதும் அவர்கொள்கை. அவர் பல இடங்களில் செய்த ஞான உபதேசங்களில் சில முக்கியமானவைகளை இதனடியில் காண்க.

கீழ்க்கண்ட எண்பாரின் முக்கியமான உபதேசங்கள்.

(1) உலகப்பற்றுக்களைத் துறத்தவர் ஈசன் அருள்பெறுவார்கள், உலக சம்பத்தில் ஏழைகளும் ஞானசம்பத்தில் செல்வர்களும் ஆகத்தபந்தவியை அடைவார்கள்.

(2) துக்கப்படுபவர்கள் எகிர்தம்பெறுவார்கள்.

(3) பண்பும் பணிவுமுள்ளவர்கள் உலகசம்பத்தைப் பெறுவார்கள். அதனால் சாத்தம் பெறுவார்கள்.

(4) அசத்தியத்தைத் தவிர்த்து, சத்தியத்தை நாடுகின்றவர்களும், ஜீவகாருண்ணியமுள்ளவர்களும், மாசற்ற மனமுடையவர்களும், தாய்மையாம் நெஞ்சத்தினர்களும் ஆகத்தம் பெறுவார்கள், மெய்யுணர்வு பெறுவார்கள், ஈசுவர சாக்ஷாத்காரம் பெறுவார்கள்.

(5) மதச்சஞ்சலத்தை விலக்கி சாந்தமான மனத்தினர் ஆகத்தம் பெறுவார்கள். அதனால் பூர்ணர்கள் என்ற ஈசுவர புத்திரர்கள் எனப் பெயர்பெறுவார்கள்.

(6) சன்மார்த்தத்தில் கடைபெறுகின்றவர்கள், பிறரால் தன்பழுதுங் காலத்திலும், அச்சன்மார்த்தமுறையில் வழுவாது நிலையாயிருப்பாராகில் சுகிர்தம் பெறுவார்கள். மோகநிலை அவர்கள் சுதந்தரமானது. என்னைச் சேர்ந்தவர்களைப் பிறர் உங்களை நிந்தித்தாலும் தன்பப்படுத்தினாலும் உங்களைப் பற்றிப் பல அவதூறுகள் எண்ணினாலும் நீங்கள் பொறுமை பாராட்டுங்கள். நீங்கள் சுகிர்தம் பெறுவீர்கள். மோகம் பெறுவீர்கள்.

(7) என் தும் சந்தோஷமுள்ளவர்களாக இருமின். துக்கத்தை விடுமின். ஞாநமுறையிலுள்ளவர்களை, உலகத்தார் தன்பப்படுத்துவது, இயல்பே. அதனால் மகம் தனராது இருமின்.

(8) நீங்கள் எல்லாரும் ஈசுவரனின் புத்திரர்களாவீர்கள். ஈசுவரனைப் போல பூர்ணர்கள் ஆகவேண்டியவர்கள். அந்நிலைபெற நல்வழிப்படுமின். உலகசம்பத்துக்களைத் தறமின். ஐசைகளை அறமின். உலகப்பற்றுக்களை விட்ட சுத்தநிர்வாணிகளாக என்னிடம் சேர்மின். என்வழிப்படுமின்.

(9) கோபம் தவிர்ப்பின். பிறர் தன்பம் செய்திடினும் அவருக்கு நன்மை செய்யின்.

(10) ஏழைகளுக்கு உதவி புரியின். நலம்பலசெய்யின். யாரையும் பகையன்மின். எவருடனும் அன்போடிருமின். பிறர்நலம் உண்டாக ஈசனைப் போற்றுமின். தும் பகைவருக்கும் நன்மை உண்டாகச் செய்யின்.

(11) தானம் செய்யின். பிறர் கண்டு மெச்சவேண்டுமெனக் கருதி டம்பார்த்தமாய்த் தானம் செய்யன்மின். நீர்வலதுகையால் செய்யும் தானம் இடதுகைக்குத் தெரியாமல் செய்யின்.

(12) தவம் பலசெய்யின்; அதைச் செய்தலில் டம்பத்தைத் தவிர்ப்பின். வெளிவேஷத்தை விலக்குமின், அந்தர்மூடிப்படுமின். கடவுள் உமக்குள்ளே நாமென். அங்கே அவரை இவ்விதம் போற்றுமின். “உம்முடைய தெய்வசம்பத்து எங்கும் தங்குக. உம்முடைய சங்கற்பம் இவ்வுலகில் நிறைவேறுத. உம்முடைய ஞானபிரசாதத்தை எனக்கு இன்று அருளுக. நான், எனது, என்றே வேற்றுமைப்படுத்து என் எண்ணங்களை என்னிடமிருந்து விலக்குக. நானே அறிவில் ஏழை; என் குற்றங்களைப் பொறுத்து என்னைக் காப்பாற்றும். நான் பாவவழியில் புகாமல் என்னைப் பாதுகாரும், ஜங்குகளின் பாபங்களைப் பொறுத்து அருளும்.”

ஸ்ரீ லோககுருவின் அவதாரங்கள். ௩௭௭

இவைபோன்ற ஏராளமான உயர்நிலைமைந்த ஞாந உபதேசங்
களை அவர் செய்து வந்தார்.

அவர் போனவிடமெல்லாம் ஞாந வாசனை கமழ்ந்தது; அன்பு
பரவியது; சங்கல்பித்த 31 வருஷகாலம் கழிந்தது. தாம் குடியிருந்
த சரீரம் விட்டு விலகும் காலம் சமீபித்தது. சரீரத்தைக் கழற்றிப்
போட்டுத் தம்மிருப்பிடம் சென்றார். விவிலியநூலில் சொல்லியிருந்
திற்படி அவர் யூதரால் கொலை உண்டார் என்பதும், மற்றுமுள்ள
விருததார்த்தங்களும், உதார்த்தமானவைகள் அல்லவென்றும், அதன்
கண் தத்துவ முறைகளைச் சங்கேதமாகவும், உருவகமாகவும் (alle-
gory) அவர் பால், கதைகளைப் பின்னிருந்தவர்கள் உண்டுபண்ணி
னார்களென்றும், சில குப்தசாஸ்திரிகளின் (Occultists) துணிபாம்.
அந்த தத்துவ முறைகளை "Perfect Man" என்னும் ஒரு வியாச
வாயிலாக ஆந்திபெஸண்டு (Mrs. Annie Besant) அம்மையார்
ஒரு யோகியின் விகாஸம் மேன்மேலும் ஏற்பட்டும், கடைசியில் பூர்
ணம் பெற்றும் நிகழும் முறையாமென்றும் நன்றாயும் தெளிவாயும்
கிறிஸ்தவர்களின் பிரயோகத்தாக்காகவே வெளியிட்டுள்ளார்.
அதன் கண் ஆரியமதத்தின் உயர்வான ஞாந விஷயங்களை ஆதார
மாகக்கொண்டும் அவைகளைப் புரட்டியும் உண்மைபை வெளியிட்டு
ருக்கிறார். வேண்டுமேவார் அதன் கண் விவரம் தெரிந்துகொள்க.

9. யூதர்களின் கொடுமையால் அவர் கொலை உண்டார். என்
றாலும் சரி, அல்லது அவர் குறிப்பிட்ட காலம் கிட்டினமையால்
அவர் தானாகவே சரீரம் விட்டார் என்றாலும் சரி, ஸ்தூலசரீரம் விட்டு
விலகினும் அந்த மஹாபுருஷன் 50 வருஷகாலம் குக்ப்ஷம் சரீ
ரத்தை வைத்துக்கொண்டு தம்மைச்சுற்றி அமைக்கப்பெற்ற. சீஷர்க
ளுக்கும் மற்றும் சிலருக்கும் பலமுறைதோன்றி, ஞானமார்க்கத்தின்
மேல்நாள் படிக்களை அவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். பிஸ்டிஸ்
ஸோபியா (Pistis Sophia) என்ற தத்துவ நூலிவ்கண் இந்த
விஷயங்களை வேண்டுமேவார் விரிவாய்க் கண்டுகொள்ளலாம்.

10. பௌத்த மதஸ்தர்கள் இனி அவதரிக்கப்போகிறதாகக்
கூறும் போதிஸ்த்வா மைத்திரேயரும், இனிச் சமீபகாலத்தில் நம்

தேசத்தில் பிராஹ்மணத்தி நடுமனியில் அவதரிக்கப்போகிறதாகப் பிரஹ்மஞ்ஞாந சபையாற்றி புத்தகங்களில் கூறப்படுகிற மகாபுருஷரும், இவரேயாவர் எனத் தெரிபவருகிறது. இனி இவர் ஸ்தாபிக்கப்போகும் வித்தாங்கம் இவ்வாம். உலகில் வழங்கும் எல்லா மதங்களுக்கும் இன்னும் சிறைக பாலத்தை விருதநிபண்ணாதலே இவர் தலைமேற் கொண்ட விஷயமாம்.

“வேறுபடும் ஸாயமெல்லாம் புருந்து பார்க்கின்
வினங்கு பரம்பொருளே, நின் வினையாட்டல்லால்
மாறுபடும் கருத்திலலை, முடிவின் மேன
வாரிதியில் நதித்திரை போல் வயங்கிற்றம்மா.”

என்ற தாயமானஸ்வாமிகளின் திருவாக்கை உலகத்தவர்களின் அறவாழ்வாரத்தில் வருடப்படி செய்தலேயாம். இஃது உலகின் தற்கால சிலைமைக்கு ஏற்புடையது. புகைவண்டி, புகைக்கப்பல ஆகாசவிமானம் தந்தித்தபால், தந்தியின்றி யின்சாரதபால் முதலிய சாதகங்கள் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றமையால், உலகம் மிகவும் சுருங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. பலதேசத்தின் ஜநங்கள் முன்னரளிட வெகு அதிகமாக பலதிறைகளில் சந்திக்கிறார்கள். ஞானமுறையிலும், வியாபாரமுறையிலும், ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளனை கொடுப்பீலை, பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. நாகாவிதமான வாத்தமானப் பத்திரிகைகள் உலகின் ஸம்பவங்களை விரைவில் பரப்புகின்றன. ஒரு நாட்டின் மகிழ்வாவம் நிகழ்கின்ற நிமிஷத்தில் உலகமெங்கும் பரவுகின்றது. மதத்துவேஷம் பொய்த்துப்போக வேண்டுமானால், உலகில் நிகழும் மதங்களுக்குள் சிறைமுண்டாக வேண்டும். ஒரு மதத்தினர் பிற மதத்தை உண்மையாகப் பொறுத்தல் வேண்டும். போலிப் பொறுமை பாராட்டுதல் நலமன்று, ஒவ்வொரு மதமும் ஈசுவரனை அடையும் விஷயத்தில் சன்மார்க்கம் ஒன்றையே உபதேசிக்கின்றது என்ற உண்மையை உணரவேண்டும்.

“ஆன ஸாய மதுவீது கந்தேனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
காணம் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனம் கடந்த உருவது வாமே.”

என்ற திருமந்திர வாக்கை அதுசரித்து உலகத்தார் நடைபெற வேண்டுமேயானால் ஒரு அவதார புருஷர் உபதேசம் செய்தால் அல்லாமல், அவ்விதமான அதுஷ்டாநம் உலகில் இலகுவாய் நிகழ்வது முடியாத காரியம்.

11. இத்தகைய மஹா புருஷர் அவதாரஞ் செய்யப்போகின்றான் என்பதை முன்னர் அறிஞர்யாகவும் அவர் வித்தார்த்தப்படுத்தும் முறைபை, முன்னரே தெரிவிப்பதற்காகவும், இந்த பிரஹ்மக்ஞாநசபை மஹாத்மாக்களால் ஏற்படுத்தப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஸபையின் நோக்கங்களையும் கருத்துக்களையும், இனி அவதரிக்கப் போகும் மஹா புருஷர் உலகத்தார்க்கு வற்புறுத்தி உபதேசம் செய்வார். அதனால் தாகத்துடன் அவரை நோக்கி நாம் செய்ய வேண்டிய பிரார்த்தனை இதுவரம்:—

உயர்தர வேள்ளியம்பலத்தின் முதல்வ! உலகத்தின் நிகழும் சமயங்களை உடாத்துர் மகாத்மாவே! உலகத்திற்கு வந்தருளவேண்டும்; உம்முடைய சந்திரநத்தை உலகம் வேண்டுகின்றது. உம்முடைய சந்திரநத்தை நோக்கிப் போவது கொண்ட ஜங்குகளைக் கடாக்கித்தரும். சாந்தமும் சயாதாநமும் பயக்கும்படியாக அம்முதுமொழியை உரையிடும். அதன்முலமாய் ஜநசமுகத்தில் நிகழ்கின்ற உலகப்போராட்டங்களைத் தோலையும். சகோதர தர்மமென்ற வார்த்தையை உரைத்தருளும்! அதனால் ஜாதிகளுக்குள் நிகழ்கின்ற வைஷ்ணவமும் மேல் கீழ் என்ற போராட்டமும் அழிவுறும் ஜநசமுகமெல்லாம் ஒரே குலம் என்ற மெய்யுணர்வை மனிதன் மனத்தில் பதியவையும். உம்முடைய அன்பின் பூர்ண வலியுடன் உலகில் தோன்றுவீராக, உம்முடைய கம்பீரமான சக்தியுடன் விஜயம் செய்வீராக, உம்முடைய வரவையேதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற உலகை ரக்ஷிப்பீராக.

ப. நா.

குறிப்பு:—மேற்கண்ட விஷயங்கள், "Man; Whence, How and Whither" என்ற புத்தகத்தினின்றும் மற்றவைகளினின்றும், எடுத்து உபயோகிக்கப்பட்டன.

ஆகாசத்தைத் தியாறிக்கும் முறை.

1. ஸாதாரணமாக எல்லா ஜநங்களும் ஆகாசம் என்ற பதத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவரை ஆகாசம் என்றால் என்னவென்று கேட்போமானால், அவர் ஆகாசம் என்றால் வெறுமையான வெளி என்பார். அது சரியன்று. பிரஹ்ம வித்யையை உபதேசித்த நம் பெரியோர்கள் வெறுமையான வெளியென்று ஆகாசத்தை எண்ணினார்களே; ஆனால் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் பூர்ணவஸ்து என்றே கருதினார்கள்.

2. தைத்திரிய உபநிஷத்தின் 2-ம் வல்லியில் அடியில் வருமாறு உள்ளது.

“தஸ்யாஜாவனதஸ்யாஜா தநசூகாஸஸூஹ-தி-த”

“இந்த ஆத்மவிநிடமிருந்து ஆகாசம் உண்டாயிற்று.”

இதனால் ஆகாசம் என்பது ஒரு உண்டாகும் வஸ்து என்று அறியத்தக்கது. எதொன்று உண்டாகிறதோ, அதற்கு அழிவு முண்டு. “பிறந்தன இறக்கும்” என்ற பட்டினத்தடிகள். ஆகையால் ஆகாசம் என்பது உண்டாகி அழியும் வஸ்துவென்று நாம் அறியவேண்டியது. பிறந்து வளர்ந்து அழியும் பிரஹ்மாண்டத்திற்கு ஆதாரம் வேண்டுமெவ்வா? ஆதாரம் இல்லாமல் வஸ்து உண்டாகுமா? பூமியென்ற ஆதாரம் இல்லாவிடில் பரவதங்கள், மரங்கள், பிராணிகள் எப்படி உண்டாகும்? அஸ்திவாரம் இல்லாமல் மேல் கட்டிடம் இன்றும். வேரில்லாதமரங்கள் கிடையா. ஆதார மில்லாத ஆதேய மில்லை. அதுபோலவே ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரணரூபமான இந்தப் பிரஹ்மாண்டம் உண்டாகிப், பெருகி, அழியும்படியான ஆதாரமே ஆகாசம் என்று எண்ணத்தக்கது.

3. ஆகவே ஆகாசம் என்பது எல்லாவற்றிற்கும் நிலயம். அஃது எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் இல்லாத ஒரு மஹிமையும் காட்சியில் இல்லை. பிரஹ்தாரண்யக உபநிஷத்தில் நான்காவது அத்யாயத்தில் ஐந்தாமாவது வர் தான் உபதேசம்பெற்ற அநேகங்களை பிரஹ்ம வடிவுகள் என்று சொல்ல, அவைகளுந்கெல்லாம் நிலயம் யாது என்று யாக்ஞவல்க்ய

ஹரிஷிகேட்டார். ஜங்கர் தனக்குத் தெரியாதென்று சொன்னார். அவைகளுக்கெல்லாம் ஆகாசமே நிலயம் என்று யாக்குவல்க்யர் சொன்னார்.

4. ஆகாசம் பூர்ணவஸ்து என்று சொன்னோம். எப்படியெனில் ஆகாசம் என்றபடித்திற்கு எங்கும் விளங்கும்ஜ்யோதி என்பது பொருள். எங்கும் விளங்கும் ஜ்யோதியில் காற்றா, நெருப்பு, நீர், பூமி, ஸூரியன், சந்திரன், மின்னல், நாதம் முதலிய வேறுபாடுகள் உண்டோ? ஆகாசம் என்று சொல்லப்படும்ஜ்யோதியில் வேறுபாடுகளில்லையே. அப்படியானால் ஆகாசத்தை எப்படிப் பூரணமென்று சொல்லலாம்? இந்தக் கேள்விக்கும் பெரியோர்கள் உத்தரம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் ௨-வது அத்தியாயத்தில் தஹா (உஹா) உபாஸ்யே என்ற ஒரு தியானக்கிரமம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் தீருதயமாகும் ஆகாயத்தில், வெளியில் காணப்படும் எல்லாம் இருக்கின்றன வென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது நாம் படிக்க படிப்பெல்லாம் அறிந்த விஷயங்களெல்லாம், மனத்தில் இருக்கின்றனவென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அது எப்படியோ அப்படியே எல்லா மனங்களுக்கும் ஆதார நிலயமான ஆகாசத்தில் எல்லா முண்டு என்று எண்ணலாம்.

5. ஆகாசம் எல்லா மனங்களுக்கும் ஆதார நிலயமென்று சொன்னோமே. அது எப்படியெனில் நம் மனம் என்ற தேஜோமண்டலம் நாம் அனுபவித்த அனுபவங்கள், எண்ணின எண்ணங்கள், படித்த படிப்புகள் இவைகள் கூடுமிடமாகும். அப்படிக்கூடுமிடமில்லாவிட்டால் நேற்று எண்ணின எண்ணங்கள் இன்று மனத்திற்கு வரமாட்டா. ஸ்மரணை என்பதே போய்விடும். அதிபாலவே ஒரு மஹாபுருஷனுடைய மகமாகிய தேஜோமண்டலமே ஆகாசம் என்று சொல்லப்படும். அந்த மஹா புருஷனுக்கு பிரஹ்மதேவன் என்றுபெயர். அவரே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவர். அவர் எண்ணும் எண்ணங்களே வெளியாகிப் பிரகிருதியுடன் ஸம்பந்தப்பட்டு சந்திரன், ஸூரியன், மின்னல், முதலிய தேவதைகளாகின்றன. அவர் எண்ணங்களே உலகிலுள்ள எல்லா உற்பத்திக்கும் ஸ்திதிக்கும் நாசத்திற்கும் காரணங்களாகும். அவ

ருடைய எண்ணெயென்ற ஆகாரமில்லாவிட்டால் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். ஸூரியனுடைய ஒளியை ஆகரித்துக் கண்கள் விளங்குகின்றனபோல அப்பாற்பட்ட பிரஹ்மதேவருடைய மகத்தை ஆதரித்து தேவர்கள், அஸுரர்கள், மதுஷ்யர்கள் பித்ருக்கள் முதலிப எல்லாருடைய மகங்களும் விளங்குகின்றன. அப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷனின் மகம் ஆகிய மண்டலமே ஆகாசம் என்று சொல்லப்படும். ஆகையால் ஆகாசம் என்பது எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம். ஸர்வபூர்ணம் அமைந்துள்ளது.

6. மேற்சொன்னவைகளையுந் தவிர ஆகாசத்தைப் பற்றி வேறு சில விஷயங்களை நாம் அறியவண்டும் ஆகாசம் என்பது நாதத்தை குணமாகக் கொண்டது. ஆகாசமும் நாதமும் பிரியாமல் சேர்ந்தேயிருக்கும். நம்முடைய உபபிஷத்தங்களில் 'ஓம்' என்ற ஒரு நாதமே எல்லாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது* இது ஆகாயத்தின் நாதமே. ஒரே நாதமானது அநேக விதபாஸமான விபூதிகளையுடைய இந்த பிரஹ்மரண்டத்திற்குக் காரணமாம் என்று பெரியோர்கள் உரைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நாதத்தில் ஸப்த ஸ்வரங்களும், மும்மொழிகளும்† சத்தஸ் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுஸ்வர அமைப்புக்களும், அந்தந்த அமைப்புக்களில் தொகுக்கப்பட்ட வேத மந்த்ரங்களும் இருக்கின்றனவென்று தியானிக்கிறார்கள். நாம் எண்ணும் எண்ணம் மகமெனும் மண்டலத்தில் உருவத்தைப் பெறுகிறதென்பது பிரஹ்மக்ஞான தர்சனத்தின் துணிபாம். அது போலவே பிரஹ்மதேவன் உலகங்களை உதப்பித் செய்யும்பொருட்டு எண்ணும் எண்ணங்களெல்லாம் நாதரூபங்களான உருவங்களையடைகின்றன. ஆகவே வேதங்கள் பிரஹ்மதேவனுடைய மகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அநாத்; நாதமே பிரஹ்மம் என்று, ஜகத் மஹாபாஜா உரைக்க நாதத்தை அறிவு என்று உபாவிக்கவேண்டும் என்று யாக்ஞவல்க்யமஹரிஷி உபதேசம் பண்ணினார். நமது மகத்தின் எண்ணமே மொழியாவது பேரலவே பிரஹ்மதேவருடைய எண்ணங்களே வேதங்களாகின்றன.

* மாண்டீக்ய உபபிஷத்ததைப் பார்க்க.

† மூன்று வேதங்களும் என்றித்தம்.

ஆகாயத்தை சீயாநிக்கும் முறை.   ௩-௮௩

நமது பிரஹ்மவித்யா ஸபையை நிலை நிறுத்தி உலகத்திற்கு அளவிடமுடியாத உபகாரத்தைச் செய்த பிளவாட்ஸ்கீ அம்மையார் எல்லாவஸ்துக்களும் முக்குணங்களையுடையன என்று அடிக்கடி சொல்லியும் எழுதியிருக்கிறார். அப்படி இந்த ஆகாசமும் முக்குணமுடையது. ஆஃது அறிவுக்கு ஆதாரம் என்று சொல்லக்கேட்டோம், அதுபோலவே நாதத்திற்கும் ஆதாரம் என்று சொல்லக்கேட்டோம். மற்றொன்று எது? அதுவே பிராணனாகும் என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. ஸகல கிரியைகளுக்கும் ஆதாரமாய் பிராணன் ஆகாயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிராணனே ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் ஆதாரம். உலகத்திலுள்ள எல்லா உடல்களுக்கும் ஆகாயமே உயிர்நிலை. எல்லாப் பேச்சுக்களுக்கும் ஆதாரம் ஆகாயமே, எல்லா எண்ணங்களுக்கும் ஆகாயமே பிடிப்பு. இவ்வாறு ஆகாயத்தை தியானிக்கவேண்டும்.*

எ. நீலகண்ட சாஸ்திரி.

* “சூகாஸஸ்திரீமாசு” என்ற பிரஹ்மஸூத்ரத்தையும் அதன் வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்க. ஆகாசத்தை சூதாகாசமாக நினையாமல் பரப்பிரஹ்மமாகவே உபாவிக்கத்தக்கது.

ஐயோகக் கொள்கை வெளியிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி
பலமான விவாதிப்புகள் நடந்து வருகின்றன. இதைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல
முடியாது.

இ-ள் “உயர்வற உயர்நலமுள்ள வ்யோமந் என்ற ஆகாசத்தில் எல்லாதேவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அது வேதங்களின் உறைவிடம். அதையறியாதவன் வேதரிக்குக்களினால் என்ன பயன்பெறுவான்! என்னதர்மம் செய்வான்!! அதையறிந்தவர்களை உயிர்வாழ்பவர் ஆவார்.” பத்திராதிபர்.

552

துகாராம் பாவாலின் சரித்திரம்.

(324-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

தேவனுடைய பட்டனத்தில் எல்லா ஜனங்களும் துகாராமருடைய கடைசியில் சாமான் வாங்க ஆரம்பித்தபடியால் வியாபாரம் விசேஷமாய் நடந்து, பணம் விசேஷமாய்ச் சேர்ந்தது. இவ்விதமாக தனதான்னிபம், பசு வகையரங்கள் ஒன்றுக்கும் குறையில்லாமல் ஸாம்ஸீரிக சுகம் வெகுவாக இருந்தது. ஜனங்களும் மிகவும் இவரை மேன்மையாகப் பாவித்து வந்தார்கள். அவருக்கும் இதனால் அடிக்காரச் கொஞ்சங்கூட வரவில்லை. தன் தாய் தந்தையர்க்கும் தன் வீட்டுக்கு வரும் சாதுக்களுக்கும் சுசூருஷை செய்வதில் கொஞ்சங்கூடக் குறையில்லை. எந்த ஸாதுவைக் கண்டாலும் உடனே காலில் விழுந்து அவரை ஸேவிக்கத் தயாராயிருப்பார். தந்தை தாய்கள் இரவும் பகலும் பஜனை செய்வார்கள். தனக்கு ஸாவகாசமிருந்த போது அவர்களிடம் உட்கார்ந்து தனக்குத் தெரிந்த அபங்கங்களை யும் சொல்லுவார். இந்த பாலிய வயதிலேயே அவருக்கு ஞான தேவர், நாமதேவர், முக்தாபாய் முதலானவர்கள் செய்த கவரங்கள் பாடமுண்டு. உத்தமகுணமுள்ள புத்திரன் தங்களுக்குப் பிறந்து தங்களுடைய விருத்தாப்பியதசையில் சகல சகாயத்தையும் செய்து சன்மார்க்கத்தால் சகல கீர்த்தியையும் அடைந்து இருப்பதைப் பார்த்து தாய் தந்தைகள் வெகு சந்தோஷமடைந்து ஸம்ஸாரத்தில் வெகு தந்தையர்கள் என்றும் ஸுகி என்றும் பாவித்தார்கள்.

ஆனால் இந்த ஸுகாறுபவம் கொஞ்சநாள் தான் நடந்தது. துகாராமருடைய 17வது வயதில் தாய் தந்தைகள் 5மாத கித்தியாசத்தில் மரணமடைந்தார்கள். இந்த மரணத்தால் துகாராம் மிகவும் கஷ்டமடைந்தார். சகோதரர்களின் சோகத்தைக்கண்டு இவருடைய மனம் வெகு வருத்தமடைந்தது. இவர் மிகவும் உதாலான ரானார். ஒரு வருஷத்தில் தமயனுடைய ஸம்ஸாரம் நிகிர்த்தியாய் விட்டான். முன்னமேயே கிரகத்தையிருந்த இந்த தமயனுக்கு ஸம்ஸாரவிபோகம் வந்தவுடன் குடும்பத்தில் யாதொரு பற்றுதலுமில்லாமற்போய் உடனே அவர் கோஸாய் கிர்த்தியை அவலம்பித்து சாது சங்கத்தில் சேர்ந்து மிகுதி ஆயுளை விட்டல் பஜத்தில் கழி

த்து மறுபடியும் வீட்டுக்குத் திரும்பவில்லை. இவ்விதமாக மாதா பிதாக்களும், ஜீவித்திருந்த தாயன் மூவரும் இல்லாமற் போனதைக் கண்டு துகாராமருக்கு வெகு உதாஸீர்புத்தி ஜநித்தது. எவர்களுக்காக உத்தியோகம் செய்து தனத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அவர்கள் தன்னைவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். பாக்கி இருக்கிறவர்களும் எந்த ஈனணத்திலும் விலகலாம். இந்த ஸம்ஸாரம் வியர்த்தம். மாயையால் சித்தம் மோஹத்தை அடைகிறது. ஆகையால் அல்ல சுகத்தைவிட்டு சாச்வத சுதந்தையே தேடவேண்டும் என்று துகாராமருக்குத் தோன்றிற்று. இந்தவிதமாய் வைராக்கியம் புத்தியில் ஜநித்தவளவில் வியாபாரம் முன்போல் நடக்கவில்லை. குடும்பத்தின் செலவுமட்டும் முன்போலவே நின்றது. வியாபாரத்தை விசேஷமாய் நடத்தமுடியாமல் சின்னக்கடை வைத்தார். அதுவும் சரியாக நடக்கவில்லை. விசேஷ லாபம்வைத்து விற்கமாட்டார். ஜனங்கள் கேட்ட விலைக்குக் கொடுப்பார். ஏழை ஜனங்கள் சும்மா கேட்டாலும் இல்லை என்று சொல்லமாட்டார். ஏதாவது பாக்கியிருந்தால் அதைக் கேட்க மாட்டார். அதற்குக்காரணம் அவர் அப்படிச் செய்தால் பிறருடைய கஷ்டத்தை கவனிக்காதவனாக ஆவேன் என்பார். இந்த மாதிரியைப்பார்த்து ஊரிலுள்ள பித்தலாட்ட மனிதர்கள் அவனை அநேகவிதமாக மோசம் செய்தார்கள். பிறகு அந்தக் கடையை எடுத்துவிட்டு மூட்டைதூக்கும் வேலையை ஆரம்பித்தார். அவருக்கு 4 மாடுகளுண்டு. அவைகளின்பேரில் மூட்டைகளைப் போட்டுக் கொண்டு ஊர் ஊராய் போவார். இது வெகு கஷ்டமாயிருந்தது. கூற்று, வெய்யில், மழை இவைகளை இலக்ஷியம் செய்யாமலும் தூக்கம் சிரமம் இவைகளைப் பார்க்காமலும் துகாராம் இரவும்பகலும் உழைத்தார். ஆயினும் இந்த வேலையிலும் அவருக்கு கீர்த்திவரவில்லை. பிறகு வியாபாரிகளிடத்தில் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்தார். எங்கும் நஷ்டமே சம்பவித்தது. கடன் மட்டும் நின்றது. விட்டிலிருந்ததைபெல்லாம் வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டார். ஆயினும் கடன் தீரவில்லை. அவர்களுடைய உபத்திரவம் அதிகப்பட்டது. அவர்களுடைய கடனிலிருந்து கரையேற மார்க்கம் பாடொன்றும் தோன்றவில்லை. அப்போது சிலபந்து ஜனங்கள் மனைமிறங்கி சில கடன்களை ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் உபயோக

மென்ன? இவருடைய வியாபாரம் நடக்கவேண்டியதற்காக சிலர் புதுக்கடன்களை வாங்கிக்கொடுத்தார்கள். என்ன செய்தும் ஒன்றும் முன்னுக்கு வரவில்லை. இவ்விதமாக அவருடைய கஷ்டம் அதிகப்பட்டு வந்தும் அவருடைய லிட்டல் பக்தி மட்டும் குறைவு படவில்லை. இரவும் பகலும் லிட்டல் என்ற பெயர் அவர் வாக்கில் இருந்துகொண்டிருந்தது. அவருடைய நாமஸ்மரணை பாமர ஜனங்கள் களுக்கு உதவியதற்கு இடங்கொடுத்தது. அவர்கள் “ஐயா! இந்த வீட்டோபா பெயரை விட்டுவிடும். பாமரமார்த்திகத்தில் பக்தி செலுத்தத்துவக்கினது முதல் ஸம்ஸாரம் கெட ஆரம்பித்தது. நீர் இந்த தனையை அடைந்தும் இன்னும் உமக்கு புத்திவரவில்லை. லிட்டல் பக்தி செய்கிறவர்கள் எவர்களும் முன்னுக்கு வரமாட்டார்கள். தாரித்திரியமே உமக்குப் பிராப்தி. இதை நீர் விடாத பகஷத்தில் இன்னும் கெட்டுப்போவீர். ஆகையால் நாம் என்ன லீதம் சொல்லு வோமெனின், நீர் லிட்டல் நாம ஸ்மரணையைவிட்டு மறுபடியும் வியாபாரத்தில் புத்தி செலுத்தும், உமக்குக் கடன்கள் தீர்ந்து போகும், குடும்பம் நிர்வஹிக்கும் என்று” சொன்னார்கள். இந்த யுக்தி வாதத்தை துகாராம் சும்மா கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய புத்திமட்டும் சுத்தமாய் கலங்கவில்லை. ஆனால் வைராக்கியம் இன்னும் விசேஷமாகி சர்வகாலமும் தேவ பஜனையிலேயே செலுத்தினார். இதைப்பார்த்து அவருடைய பத்னீக்கு வெகு துக்கமுண்டாயிற்று. எந்த வீட்டில் தனதான்னியம் நிறைந்து அன்னபானாதி களுக்கும் துணிமணிகளுக்கும் யாதொரு குறையின்றி யிருந்ததோ அந்த வீட்டில் அப்போதைக்கப்போது துணியில் அரிசிவாங்கி வந்து சட்டிபானையில் சமைத்துக் கஷ்டப்பட்டால் ஸ்திரீகள் துக்கப் படுவது சகஜமே, அநேகவிதமாக அவரை அவர்கள் பேசுவார்கள். அவருடைய மனஸ் மட்டும் கலங்கவில்லை.

இவ்விதமாக எவர்கள் இவரை முன்னே ஸ்துதி செய்தார்களோ அங்குள்ளே இப்போது துவக்க ஆரம்பித்தார்கள். வீட்டிலும் வெளியிலும் எங்கே போனாலும் ஜனங்கள் திரஸ்காரம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இந்த விபத்தில் அவர் வீட்டை விட்டு தமயனார்போல கோஸாயியாக போயிருக்கவேண்டியது. ஆனால் தான் குடும்பத்தை விட்டுப்போனால், தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிஸ்தைப்

பரிவார்கள், அவர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தைக் கவனிக்கவேண்டியது தன்னுடைய தர்மம் என்று நினைத்து அவர்களைவிட்டுப் போக வில்லை. ஒன்றில் லாபம் வரவிட்டால் மற்றொன்று செய்யவேண்டும். அதிலும் பலனில்லாவிடின் வேறு ஒன்று செய்யவேண்டும். இப்படி அவர் நடத்திவந்தார். பூததனையும் சத்தியமும் விசேஷ மாயிருந்தபடியால் வியாபாரத்தில் லாபமில்லாமற்போய்விட்டது. ஆகையால் இந்த கஷ்டத்தை வந்தது. ஆனால் அவருக்குச் சுத்தமாய் துக்கம் தோன்றவில்லை.

ஸம்ஸார விஷயத்தில் வைராக்கியம்.

துகாராம் அநேக வியாபாரங்களைச் செய்து பார்த்தார். ஆயினும் ஒவ்வொன்றிலும் நஷ்டமே நேரிட்டது. பிறகு மாட்டின் பேரில் மூட்டைகளைப் போட்டு கொண்டுபோகும் தொழிலை மறுபடியும் ஆரம்பித்தார். அவருக்கு நான்கு காளைமாடுகளிருந்தன. அவைகளைக்கொண்டு இந்த வியாபாரம் ஆரம்பித்தார். ஆனால் அது அவருக்கு சுத்தமாய்ப் பிடிக்கவில்லை. ஏனெனின் இரவும் பகலும் பஜனையிலேயே அவர் சித்தம் போயிற்று. பகலெல்லாம் வழிநடந்து கூடவந்த வியாபாரிகள் அயர்ந்தாலும், அவருக்குச் சுத்தமாய் துக்கம்வரமாட்டாது. தன்னுடைய தாளத்தை எடுத்துக்கொண்டு பஜனையை ஆரம்பிப்பார். இதனால் மற்றவர்கள் வருத்தமடைந்து அவரை வைவார்கள். இந்த இழவு எப்படி வந்தது என்று சொல்லிக் கொண்டு இவரை பின்னால் போட்டுவிட்டு முன்னால் போய்விடுவார்கள்.

இவ்விதமாக கூடவந்தவர்கள் இவரைத் தனிமையில் விட்ட சமயங்களில், ஒருதரம் இவர் இராத்திரி வேளையில் ஒரு காட்டில் நடந்துகொண்டிருந்தார். நடந்துகொண்டு போகையில் ஒரு மாட்டின் பேரிசிருந்த மூட்டை கீழே விழுந்தது. அதை எடுத்துவைக்கச் சாதகம் செய்ய ஒருவருமில்லாதபடியால், அவர் அங்கேயே யிருக்கும்படி சம்பவித்தது. அப்போது இராத்திரியானதால் காட்டுமிருகங்கள் சஞ்சரிக்க ஆரம்பித்தன. இதற்குள் ஆகாசத்தில் மிகவும் கூடி கொஞ்சம் மழையும் ஆரம்பித்தது. இந்த சங்கடத்தைப்பார்த்து துகாராம் சிந்தையில் முழுகினவரானார். தான் நல்ல ஸ்திதியி

விருந்தபோது எவர்கள் தன்னை கௌரவமாக பாரித்திருந்தார்களோ அவர்களே இப்போது சர்வப்பிரகாரமாய் திரஸ்காரம் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட போசனையால் அவர் வெகு துக்கமடைந்தார். இந்த விபத்து எல்லாம் தான் ஸம்ஸாரத்திலிருந்தபடியால் வந்தது அல்லவா, என்று நினைத்து தன்னுடைய தமயனார் எப்படி சம்சாரத்தைவிட்டு சர்வகாலத்தையும் தேவபக்தியில் செலவழிக்கிறாரோ, அப்படியே தானும் செய்யவேண்டும் என்று அவருக்கு தோன்றிற்று. ஆனால் குடும்பத்தை இரகசிக்கவேண்டியதும் தன் கடமை. அதை விட்டுவிட்டால் பெரிய பாபம் சம்பவிக்கும் என்றும் தோன்றிற்று. இப்படி துக்கப்பட்டு அந்த பயங்கரமான காட்டில் அவர் உட்கார்ந்திருக்கையில் ஒரு வழிப்போக்கன் அந்த வழியாய் வந்தான். இந்த ராத்திரியில் துகாராமரைப் பார்த்து அவன் பயமடைந்தான். பிறகு அவனுக்குத் தோன்றினது யாதேனின் இவன் திருடன், விட்டல் நாமஸ்மரணையைக் கபடமாய் செய்துகொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறான். இவன் தனியாக இருப்பதால் இவனுடைய கெட்ட செய்கைக்குத் தக்கபடி இவனுக்கு பிராயச்சித்தம் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி நினைத்து துகாராமரிடம் வந்து, அவரை அதட்டிக் கேட்டான். நீர் இங்கே ஏன் இந்த இராத்திரியில் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்? அப்போது துகாராம் தன்னுடைய விருத்தாந்தத்தை அவருடைய மனது இரங்கும்படி சொன்னார். இதைக் கேட்டு வந்தவருடைய மனது இரங்கி அவர் வெகு தயவு அடைந்து, நீர் பயப்படவேண்டாம் என்று சொல்லி, மாட்டின்பேரில் மூட்டையை ஏற்றிவிட்டு அந்தக் காட்டிலிருந்து துகாராம் சுகமாக வெளியே போகும்படி செய்தார்.

(இன்னும் வரும்)

A. சிவராம்.

சுத்தோபதேச நந்தி:—இது பத்திமார்க்கத்தில் ஒருகுலோர்க்கு மிகவும் பிரபோஜகரமான உயர்வலம் அமைந்த பாசுரத்திரட்டு. தேவாரம் திருவாசகம், திருமத்திரம், நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெரிய புராணம், இராமாயணம், திருக்குறள், ஞானையார் முதலிய அநேக பெரியார் வசங்கன் புத்தியை உண்டுபண்ணும்படியாக பங்கனூரில் வசிக்கும் மகா-நா-ஸ்ரீ வி. செ. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால், கிரியத்தொருக்கப்பெற்று ஒருபுல்தகமாக பிரவீர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் உபயோகமானதால், தேர்த்தெடுக்கப்பட்டபாசுரங்கள் மிகவும் உயர்வலமுள்ளவைகள். இவைகளை மகம் பண்ணி, தியாகம் செய்தால், அவைகள் இறைவனடி சேர்க்கும் இயல்பின். பத்தியை உண்டாக்குவதற்கு அதுகூலமாய் ஆலயங்களின் படங்ககளும், ஈசுவராதிகளின் படங்களும், உயர்ந்த பத்தர்களின் புடங்களும் இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சைவ வைஷ்ணவ மதத்வேஷம் இல்லாமல் இரண்டு ஸம்பந்தாயு துல்களிலிருந்தும் ஷைபாசுரங்கள் தொருக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. மதசம்பந்தமான கல்லிப்பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்களில் வேண்டுமென, அறிஞர்கள் பலர் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பயிற்சிக்கு அதுகூலமாக இத்திரட்டு பயன்படுமென்று சந்தேக மில்லாமல் நாம் சொல்லுவோம். இதன் விலை அணு 10. வேண்டுவோர் மைலாப்பூர் ஜெனரல் ஸ்பீனாஸ் கம்பெனிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பாநன்:—ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து சுருக்கமாய்ப் பரதனின் உயர்ந்த குணதிசுபத்தைத் தமிழில் எளியகடையில் அழகாய் ஸ்ரீமான், வரகவிதிரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதியுள்ளார். இப்புத்தகம் ஒவ்வொருவரும் படிக்கத்தக்கது. இதைப்படித்தால் மகத்திற்கு நல்ல ஸம்ஸ்காரம் அமையும். இதன் விலை அணு 4 தான். இதைவேண்டுமோர் சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியன் கம்பெனிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அம்பரீஷாபாக்கியாதம்:—இதைப்புத்தகம் ஸ்ரீமதி கஜாம்பாள் அம்மாள் எழுதிய அழகான பத்திரசம் தேய்த்த பூர்விகக்கதை. மஹாலக்ஷ்ண ஸ்ரீராமனாகவும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீதேவி சீதையாகவும் உலகத்தில் அவதரிப்பதற்கு காரணத்தை இக்கதை மிகவும் நன்றாய்த் தெரிவிக்கிறது. இதன் தமிழ்க்கடை நன்றாய் அமைந்துள்ளது. இதன் விலை அணு 1½ தான். வேண்டுமோர் சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியன் கம்பெனிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தேன் ஜில்லாக்களின் பிரஜைகளைக் குறித்துக் கிளாச் சபைகளின் மகா சபை:— இச்சபை சென்ற மார்ச்சு மாதம், 22, 23-ல் களில், திருநெல்வேலியில், ஹிந்துக் கல்லூரியில் (Hindu College) கூடிற்று. ஸ்ரீமான் B. P. வாடியா என்பார் அக்கிராசகம் வகித்தார். 21-ல் யிலேயே ஸ்ரீமாத் வாடியா அவர்களுடைய திருநெல்வேலிக்கு வந்திருந்தார். அன்று ஸாயங்காலம், வண்ணப் பேட்டை சபைப் பொழுதுபோக்கும் சபை மண்டபத்தில் (Union Club) “பிரஜைமக்ஞாநமும் பிரஜைமக்ஞான சபையும்” “என்பதைப்பற்றி விஸ்வநாதராய் உபந்யாஸம் செய்தார். அன்றிரவு திருவனந்தபுரம் காலேஜ் புரோபஸர் ஸ்ரீ. ஸ்ரீநிவாஸஜயர் M. A. அவர்கள் “அஹல்யா சாபவிமோசகம்” என்பதைப்பற்றி, மிகவும் அழகாய்த் தேவார திருவாசக பாசுரங்களை ஸம்மயோசிதமாய் காணம் செய்தும், உயர்ந்தகம்பீரமான முறையில் கதாப் பிரஸங்கம் செய்தார்கள். அஹல்யை, இத்திரன், இவர்களைப் பற்றிய விஷயங்களை மேலான தத்துவங்களில் ஸம்வயப்படுத்தியும் தற்காலத்தில் பிழ்ந்திருக்கின்ற ஸபைணுப் பற்றி கடைபெறும் விஷயங்களுக்குப் பொருத்தமாகவும் அவர் பிரஸங்கம் சிகழ்த்தது. சிரவணம் செய்தோர், அகேச துண்ணிய தத்துவ விஷயங்களைத் தெளிவாய் அறிந்து கொண்டார்கள். ஆங்கிலத்தில் கல்வித் தேர்ச்சி புற்றவராக இருந்தாலும், தமிழிலும் கல்ல பயிற்சியுடையவராக நம்முடைய ஐயரவர்கள் தோன்றினர். அவர் சிலமும் நற்குணமும், எப்போதும் சிரித்தமுகமும், இச்சொலும், பெரியானாகக் கீண்டு வணங்குதலும், அவர் செய்த பிரஸங்கத்தை அதிகமாகச் சோபிக்கச் செய்தன.

22-ல் 9½ மணிக்குச் சபை கூடியது. ஈசுவரஸ்தோத்திரங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் பாடப்பெற்றன. பின்பு ஸபையின் அக்கிராஸகாதி பதியாகிய ஸ்ரீமாத் வாடியா அவர்கள் ஆரம்ப உபந்யாஸம் செய்தார்கள், பின்பு சென்னை ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜி. கனத்தங்கிய திவான் பஹதூர் T. சதாசிவ ஐயாவர்கள் “பிரஜைமக்ஞாநசபையைச் சேர்ந்த ஹிந்து மதஸ்தர்கள் தவிர்க்கவேண்டிய தப்பெண்ணங்களைப்” பற்றி ஆங்கிலத்தில் உபந்யாஸம் செய்தார்கள். பின்பு, மதுரை பிரஜைமஸ்ரீ, ப. நாராயணையரவர்கள். “ஸ்ரீ ஸ்ரீ கருணாவின் அவதாரங்களைப்” பற்றி உபந்யாஸித்தார். அவ்வுபந்யாஸம் இப்பத்திரிகையில் மூலம் விஷயமாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அன்று மாலை திருநெல்வேலி நகரம் அம்மன் ஸீக்கிதியில் ஸ்ரீமாத் வாடியா அவர்கள், “பிரஜைமக்ஞாந தர்சனப்படி உலகவிலாஸ் சிகழ்ச்சி”யைப் பற்றி (Evolution in the light of Theosophy) உபந்யாஸித்தார். அதே

இடத்தில், ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களை உத்தேசித்து பிரஹ்மஞ்ஞாந ஸபையின் கோக்கங்களைப் பற்றியும், முன் சிகழ்ந்த ஆங்கில உபந்யாஸத்தின் சில முக்கியமான அம்சங்களையும் தமிழில், பிரஹ்மஸ்ரீ ப. நாராயணராவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அன்றிரவு 9-மணிக்கு ஹிந்து கல்லூரியில் நிறுத்தப்படக் காட்சியின் மூலமாய் (Exposition by Magic lantern slides) சூர்யன், சந்திரன் மற்ற கிரஹங்களையும் கிரஹணங்களையும், சூர்யனுடைய அமைப்பையும் (Constitution of the sun) சூரியனின் கனக்கங்களையும் (Solar Spots) நகைத்திர மண்டலத்தின் விஸ்தீரணத்தையும், தேசகால அளவுகளின் எல்லையின்மையையும் (Limitlessness of space and time) சூர்யமகரீ ரங்கங்களையும், மனிதர்களுக்குள் ஜாதி வர்ணங்கள் ஏற்பட்டமைக்குக் காரணங்களையும், உத்தராதூருவத்தில் சிகழும் ஜ்யோதிஸ்காட்சியையும் (Aurora Borealis) பற்றித் தமிழில் பிரஹ்மஸ்ரீ ப. நாராயண ஐயர் அவர்கள் உபந்யாஸம் செய்தார்கள்.

23உ “பிரஹ்மஞ்ஞாந தர்சனத்தின் ஸாக்ஷியம்” என்பதைப் பற்றி, நமது புராணங்களின் ஆதாரங்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு மகா-ந-ந-ஸ்ரீ ஆர். சுந்தரராஜ ஐயரவர்கள் செய்த உபந்யாசமும், மகா-ந-ந-ஸ்ரீ அ. ரங்கசாமி ஐயரவர்களின் ஸம்மார்க்க முறையைப் பற்றிய உபந்யாஸமும் மூதுஸ்ரீ ஸ்டேட்டீ அம்மையும், மாதுஸ்ரீ ஸ்வேர்ட்டீ அம்மையும் ஸ்ரீமாங்கிராம்பி அவர்களும், இங்கிலாண்டு, ஸ்காட்லாண்டு முதலிய தேசங்களில் பிரஹ்மஞ்ஞாநக் கிளைச்சபைகள் நடந்துவரும் விதத்தைப் பற்றிச் செய்த உபந்யாஸங்களும், ஸ்ரீமாந் வி. ராமச்சந்திரநாயுடு அவர்களின் “தியாகத்தை” ப்பற்றிய உபந்யாஸமும் மூற்பகலில் நடந்தன. அன்று பிற்பகலில் பிரஹ்மஸ்ரீ ராமச்சந்திர நாயரவர்கள் நமது தேசத்தில், “பிரஹ்மஞ்ஞாநசபை செய்யும் கைங்கர்யம்” இன்னதென்பதைப் பற்றிச் செய்த உபந்யாஸமும், மகா-ந-ந-ஸ்ரீ K. சுப்பிரமணிய ஐயவர்கள், “அவதாரபுருஷனை சமீபத்தில் எதிர் பார்த்தலை”ப் பற்றிய உபந்யாஸமும் சிகழ்ந்தன. முடிவுஸாயாக, ஸ்ரீமான் வாடியா அவர்கள் பிரஹ்மஞ்ஞாந தர்சனமுறையில், யோகத்தைப் பற்றிச் செய்த உபந்யாஸத்தில் திரம் திரம் அறுஷ்டாங்கத்தில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்களை விஸ்தரமாகத் தெரிவித்தார்கள். மூன்று நாட்களிலும் உபந்யாஸங்களை ஏராளமான ஜகங்கள் கூடிக் கேட்டார்கள். அவைகளெல்லாம் பிரயோஜகரமாகவிருந்தன. பிரஹ்மஞ்ஞாந கிளைச்சபைகளின் அங்கத்தினர்கள் பல விடங்களிலிருந்து சுமார் 100 பேர்வரை வந்திருந்தார்கள். வந்திருந்த விருந்தினர்களைப் பிரியத்துடன் திருசெல்வேலியின் பிரஹ்மஞ்ஞாந சபையின் கிளைச்சங்கத்தார் உபசரித்தார்கள். எல்லாம்சுகமாயும், சிர்விக்மமாயும் சுச்வரனருளால் நடைபெற்றன.

நாகபட்டணம் சுவர்மிகளைப்பற்றி அடியில் வருமாறு வேதாரணிய லாணி, ஒருவர் எழுதுகிறார். நாகபட்டணம்ஸ்வாமி எனப்படுகிற இப்போது வேதாரணியம் வந்திருக்கின்றனர். அவர் தீக்ஷாகாமம் அருளம்பல சுவாமி என்று தெரிப்பவருகிறது. நாகபட்டணம் முதலிய பலவிடங்களிலிருந்து அ கேசர் இவரைத் தரிசிப்பதற்காகத் தினந்தோறும் இவ்விடம் வருகின்றனர். சுவாமிகள் மெனவிரதத்தை இப்பால் தயமாய் அதுவந்திக்கவில்லை. அவசியமான மட்டும் வசனிக்கின்றனர். நானும் அவர்களைப் பார்த்துக் கவனிக்க வேண்டு மென்று சில முறைகள் போனேன். முதன் மும்மு றைகளிலும் அவர்கள் வாக்கு மெனனஞ்சாதித்திருந்தனர். நானும் காவ டக்கி நானாமல் காணிச் சில நேரமிருந்து நழுவி வந்துகொண்டிருந்தே ன். நான்காவது முறையும் போய் முன்போல் நாவடக்கமாயிருந்தேன். அச்சமயம் நமர் கால 10-மணி இருக்கும். சுவாமிகள் தரிசுத்திற் காக வந்திருந்த ஒரு காஷாயப் பரதேசி சேவல் வைத்துக் கொண்டிருந் தார். அக்கோழி அங்கே இரண்டு முறை கூவிற்று. சுவாமிகள் கோழியுங்காலத்தப்பிக் கூவுகிறதே யென்றார். சுவாமிகளுடன் வார்த்தை வன்னிப்பதற்குச் சமயம் கேரிட்டதென்று “கோழிக்கொடியோன்” என்று வசனமிருக்கின்றதே; அப்பதத்தையடைந்த கோழிக்கும் காலவரம்புண்டோ வென்றேன். இவ்வுலகத்தில் காலவரம்பின்றேல் காரியங்கள் முறையாக நடவாவென்றார்கள். அம்மட்டு நானடங்கி எனக்கிருந்த ஒரு சந்தேகத்தைச் சரிசெய்து கொள்ள “மயிதர் விஷயத்தில் கேவலாவஸி தி” எக்கலையில் எத்தத்துவங்களுடங்கியுள்ளது எனச்சுவாமிகளை வினவினேன். வித்தியாகலையில், என்றார்கள். பின்னும் வினவுகையில் அத் தர்யோகத்தில் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரிஞானவிஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதுதப்பி, பேசாமல் விடுவதுதப்பாகும் என்றார்கள். நானுமடக்க முற்று வந்துவிட்டேன். சுவாமிகள் ஸ்வயமாய் செய்யுங்கள் செய்து உடனே அநேக வற்றை விளக்கில் கொளுத்திவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வெகு சாதாரணமாய் பாக்கள் ஸ்வநமஸ்தமாய்க் காலவிளம்பியின்றி யோச னையில்லாததுபோல் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் எரித்துவிடாமலிருந்த “ஞானாந்தி” என்னும் தலைப்புடன் செய்திருந்த பாக்கள் அடங்கிய ஒரு துண்டுக்கடிதம் என்னிடங்கிடைத்தது. அதன் காப்பு இச்செய்யுளாக இருத்தது.

“ஐவருத் காப்பா மறுமுகன் றுணையாம்
மைவரு கடலே வழங்கிடு முடையாம்
பையா விரண்டும் பாதத் துமமாம்
தைய லென்பகன் சரீகா வாமே.”

மறுதடவை நான் அவர்களைத் தரிசிக்கப்போன பாதகுறித்த செய்யுளில் “என்மகன்” என்றிருப்பதென்னவென்று கேட்டேன். “என்” என்றால் தன் னில் பார்க்கப்பட்ட ரூபமல்லவென்றார்கள். தபோதநர்மோகம்புரித்ததினால் வினைத்தச்சுதியை மகள் எனலுமாம். மகள் தந்தையின்றலையில் தங்கு வள். தாய் தூத்திலிருப்பனென்று பிரதியுத்தரம் சொன்னார்கள். ஸ்வா மிகள் இந்த சமயத்தில் தொடர்ந்து வசனிக்க விஷயங்களாவன—

நான் 12 வயதில் பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிக்குங்காலத்தில் கற்பு ரப்பிள்ளையார் கோவிலில் காலமுதல் 12 மணிவரையில் தியானத்தில் இருந்துவிடுவேன். பின்பு பள்ளிக்கூடம் போகிற காலங்களில் உபாத்தியாயர் கண்டிப்பார். ஒரு தினம் “கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவா னற்றா டொழாஅ ரெனின்” என்ற குறளைப் படித்து அதன் பொருளென்ன வென்று உபாத்தியாயரை வினவினேன். அவர் சொன்ன பொருள் எனக்கு இன்னவல்லில்லை. உடனே சிலேட்டை அவர்பேரில் ஏறித்துவிட்டு நான் போய்விட்டேன். பின்பு சிலகாலம் கற்புரப்பிள்ளையார் கோவிலில் நத்தனவனத்திற்கு தண்ணீர் இறைப்பது முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தேன். சிலகாலம்படியிருந்தபின் கதிர்காமம்போனேன். அங்கு சிலகாலம் தியானபரணியிருந்துகொண்டிருக்கையில் வசனிப்பது எனக்கு ஒவ்வல்லில்லை. மூவாதாரத்தில் குடிகாணும், அக்காமணத்தால், நான் வாக்கு மொனனஞ்சாதித்தேன். அக்காலத்தில் தியானம் பயல்ப்பயில் அருட்டோற்றம் கிடைத்தது. பின்பு ஊர்வந்தேன். பந்துக்கள் என்னை உத்தியோகத்திற்காகப் படிக்கவேணுமென்று இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்தார்கள். நான் ஸ்கூலுக்குப்போவதாக எங்காவது கன்னொலிவாய்ப் போய்விடுவேன். அதன்பேரில் சாகுபடித் தொழிலாவது செய்யென்று கல்பாணஞ்செய்துகொள்ளச்சொன்னார்கள். ஞானத்தைக்கொடுக்கும் பெண்ணையல்லவோ கல்பாணஞ்செய்துகொண்டவென்றும் என்று நான் சம்மதிக்கவில்லை. என் தந்தைவைத்திருந்த சில ஞானதூல்களைப் படித்துச் சிலகாலஞ் சிவபூஜைசெய்து கொண்டிருந்தேன். அதிலும் பிரயோஜனமில்லையென்று கண்டு அந்தரயோகபூஜையாரம்பித்துவிட்டேன். இந்தமொனயோக தகையில் என்னைப் பேசவைக்கவேண்டுமென்று சிலர் கெருப்பினால் சுட்டு உபத்திரவஞ் செய்தார்கள். பின்பு நாகபட்டணம் வந்துவிட்டேன். கடையில் குரு தன்னையும், நிலையுங்கூட்டி இனி உன் விருப்பப்படி இருக்கலாமென்று ஆக்கை ஆனது. அதன்பின் நானிடைவிடாயோகத்திலிருந்து வெளிவந்து விட்டேன். பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு 20 வருஷகாலமாக அப்பியாசவழியிலிருந்தேன்.

இவ்விவரப்படி ஸ்வாமிகளுக்கு இப்போது 32 வயதென்னவாம். அவர் பிறந்த ஜனன பூமி யாழ்ப்பாணத்தைக் சேர்ந்த அரிவாய் வடக்கு என்னும் ஊர் என்றும், பிறப்புமுதல் பிரஹ்மசரிய ஆச்சிரமமென்றுத் தெரிகிறது. இப்பால் சிவராத்திரி தினம் ஸ்வாமிகளின், தரிசுநத்தக்குப் போயிருந்தேன். மேல் சொன்ன “ஞானனத்தி” என்னும் செய்யுளில் இரண்டிடத்தில் மது பாலியலுக்கு ஒவ்வல்லில்லை என்று ஓரவர் சொன்னதைச் சொல்லி எனக்குத் தோற்றின இரண்டு பதங்களை இணைக்கவாமா யென்று கேட்

டேன். அச் சமயத்தில் வெருவாய் வசனித்தார்கள். அதைச் சுருத்திச் சொல்லுகிறேன் நிலையை யறிந்த அதுபலிகள் சிலகாலங்களில் உற்சாகமாய்ப் பாக்கள் செய்வார்கள். உயரநுபவங்களை இவ்வுலக எழுத்தில் எழுதும் போது அது சிலமட்டில் உலகத்துக் கொவ்வாது. நிலையை யடைகிற வரையில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்னும் பதிகளின் அந்தந்தப் படியில் செங்கின்ற பாவனைக் கொவ்வக் குரு ரூபமாயும் அரூபமாயும் தேரூன்றி மேல் முடிக்கு வழிகாட்டுவார். பாவனை யற்று தத்ஸ்வரூபமாகிற நிலையின் உண்மைகள் சீழ் நிலைகளுக்கு அமையா. சந்திரன் குரு பத்தினியுடன் விபராரூ செய்தான் என்பது திருஷ்டாந்தம். இதுதான் அவர்கள் வியவ ஹரித்ததின் அருக்கம். ஆகையினால் அடியில் வரைந்துள்ள செய்யுள்கள் ஸ்வாமிகர் செயத ஸ்வஹஸ்த லிசிதப்படி இருக்கின்றன.

இதில் சீழ் சொன்ன 11 பாக்களுக்கு அதிகமா யிருக்கப்பட்ட 5 செய்யுள்கள் “என் மகன்” என்னும் வசனத்தைப் பற்றிச் சம்பாஷித்த போது மேல் சொன்ன துண்டுக் கடிதத்தை வாங்கி முன் எழுதிய பாக்க ளுடன் வெரு காலமாய் எழுதிச் சேர்த்தார்கள். அப்பதினாறு பாக்களில் 3 பாக்கள் இவ்வுலகத்திற கொவ்வாவென வெடுத்துவிடச் சொன்னார்கள். அவை போக 13 பாக்கள்தான் அடியில் வரையப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு உலகவிவசாரத்தையும் மறுதலித்தார்கள். பிரஹ்மா முடியைத் தேடிக்கண்ட தும், அதற்குத் தாழம்பூ சாக்ஷிசொன்னதும் இவ்வுலகத்தில் எழுதப்பட்ட சாஸ்திரங்களில் சாதித்திருக்கிறபடி பொய்யென்பதை மறுதலித்து மெய்யே என்றார்கள். நான்கு முகங்கனையும் உன் முகத்தோடு ஒருவழிப் படுத்தி தியானிக்கும்போது மெனனநிலை காணவே காணும். மயக்கமுடன் சிகழுந் தியானம் நிலையைக் காட்டாது. அதைத்தான் விஷ்ணு காணவில்லை பென்று சொன்னார். அதுவும் மெய்யே. தலை தாழ்த்துக் கொண்டிருக்கும் தாழம்பூ மெனன நிலையை யடைந்த பெரியோர்கள் உலகத்தில் சிறியவர்க ள் போற்றிரிவார்க ளென்பதைக் காட்டி முபமானம். தாழம்பூவில் சில வீசேஷங்களையும் வெளியிட்டார்கள். நான் ஸ்வாமிகளை வசனிக்கும்படி துண்டி வருத்தவராய் அஞ்சுகிறேன் என்றேன். ஞானமடைய வேண்டுமென்ற விசாரமுடையவர்களுடன் சம்பாஷணைசெய்வதுதமக்கு இன்பமே துன்ப மன்றென்றார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தற்கால தேகஸ்திதியில் வசனிப்பது கஷ்டமாயிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

ஞானுனத்தி பாக்கள்.

மௌனமுடி.

1. தானத் தருமச் தழுவென கோக்கி
காணு நீயு மில்லையென் ருதி
மோனக் தன்னின் முனைத்தனை யாதல
ணனந்த வல்லியென் நடைவார் பாசே.

தந்தை சந்திர நோக்து

2. மந்திர மென்பதை வருத்தவு மாட்டான்
தந்திர மென்பதைச் சாரவு மாட்டான்
எந்திர மென்பதை எழுதவு மாட்டான்
சந்திரக் குடையைத் தரிசித்தான் பாரே.
3. கோக்க முப்புர னொடியி லெரியுக்
தாக்கப் பூமி தானிலா தாகும்
வாக்கு மனமா மாயை யில்லான்
ஆக்க வருந்தா னம்பல மாமே.
4. சந்திர சூரியர் தாங்கி சிந்தச்
சுந்தர வள்ளி சோதி யாவன்
மந்திர மணியு மனத்தே யாகும்
பந்த மில்லாப் பாவை காணே.
5. ஞான னந்தி தோழி தலைவி
தானுப் பிறந்த தன்னொழி நங்கை
ஆனந்த வள்ளிக் கழுக்கு முண்டோ
மானமில்லா மல்லிகை யானே.
6. பணிசெயும் பாங்கியர் பாரோ ரெல்லாம்
அணியா மருக னணையி லணையும்
கணியா விடுகிற் காதலின் றாகும்
மணியே செவ்வ மணியாம் மணியே.
7. தாமரை யானுக் தங்க மாவன்
பூமனை கோக்கப் புன்மல மின்றும்
நாமக ஞரைக்க நானு மின்றும்
சாமரை வீசுஞ் சதுர்மறை தானே.
8. நான்மறை யாக நவிலும் பூவனம்
தான்பதி னாறு கலைமதி யாகும்
அருணன் பொருந்த வாயிரத் தெட்டும்
தருவது மேலாத் தாங்குந் தானே.
9. அகர முனிகர மமையா வாதலின்
உகரம் மகரமொ டிறவுகொண் டாட
இகர மிடைநெருப் பாற தாக
ஒடுதல் மயிரின் பாலம் தாகும்.

10. அந்தை யெடுத்து அராலி யறித்திடலாம்
இரத்தை யெடுக்கு மிராகமேன்—உரத்து
வாத்துகின்ற வாழை வட்டின் மேலோர்குட்டி
மாத்துகின்ற தாகும் மதி.
11. தத்துவர்க னெல்லாக் கழலாக வெந்ததினால்
முத்திவழி யெல்லாம் முழுமேடாய்ப் போனதினால்
சித்தாதிசன் ஜெகத்துத் திரண்டு அமைந்ததினால்
வித்தாதி யெல்லாம் விஜாயிர்க ளாகியதால்
முத்தாதி யெல்லாம் முனைவின் டலர்த்ததினால்
சுத்தாத்து விதப்பறவை சூழ்த்து அமுங்கினனே.
12. ஏனடுக்கு மெத்தையிலே யேற்றமணி யாசனத்து
தானவரிசை யெல்லாந் தத்துவர்க ளாய்ச்சமைக்க
கானமா வெடுக்கக் கத்திருவர் பூச்சொரிய
நாளு மிதுவாக நான்மாட மேரையோ.
13. சத்திரஞ் சூரியருந் தடைகயிறு தானனைக்க
மந்திரத்தின் தட்டேறி மாதவத்தின் பூராத
சுத்தரமே யானந்தச் சொருகள்ள கண்மணியே.
தத்தரத்தை விட்டுவரு ளம்பலத்தி லாடாமோ.

தமிழ் அகராதி வேலையின் விவரம்.

இந்த அகராதியில், தமிழ்ப்பாஷையில் வழங்கும் எல்லாச்சொற்களும் அவற்றின் எழுத்துச்சேர்க்கை, உற்பத்தி, வெப்பேருண பொருள்களுடனும், பிரயோகங்களுடனும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படும்.

விஷயங்களுக்கு, விரிந்த விவரங்கள் காட்டிச் செல்வது “என்னைக் லோபியா” போன்ற தால்முறைக்கே உரியதாம். ஆதலால் புதப்பொருள்களையே பெரும்பான்மை விளக்குதற்குரிய அகராதி முறைக்கு அவ்விவரங்கள் ஏற்றன ஆகா.

இவ்வகராதி விரித்தப்படுத்துவதில் எங்கள் கோக்கங்கள் அடியில் வருமாறு:—

(a) தற்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய தூல்கள் முதலிய சரிதனங்களை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்து அவற்றை உபயோகித்தல்.

(b) இதுவரை கிடைக்கப்பெறாத கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் கண்ட அருஞ்சொற்களைச் சேர்த்தல்.

(c) இதுகாறும் கவனிக்கப்படாதிருந்த பழைய உயர்தரக்காவியங்க ளினின்றும் பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல்.

(d) தவறாகக்கண்ட பொருளமைதிகளைத் திருத்தஞ்செய்தல்.

(e) தமிழ்நாட்டாரது தற்காலப் பேச்சுவழக்கில் உள்ள புதியபதங் களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் என்பவைகளாம்.

மேற்கூறியவற்றைச் செய்து முடிப்பதில் தமிழ்ப்பண்டிதர் அனைவரு ம் தமிழ்ப்பாஷையின் அபிவிருத்திசுருதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள சங்கங்களும் ஒத்தவைத்து, இவ்வரிய பெரிய காரியத்தை நிறைவேற்றிவைக்க விரும்புகிறோம்.

இவ்வாறு உதவிவேண்டி, மதுரை, தஞ்சை, சிதம்பரம், சென்னை, யாழ்ப்பாணம், — இந்த நகரங்களிலுள்ள தமிழ்ச்சங்கங்களையும், பாஷையங் கோட்டைச் சைவசபையையும் தத்தம் பக்கங்களில் வழங்கும் கீழ்க்குறித்த விஷயங்கள் பற்றிய பதங்களை அவற்றின் சரியான பொருள் விவரங்களுடன் சேர்த்து எங்கட்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அவ்விஷயங்களாவன:—

(1) ஜாதிகளும் அவற்றின் வெவ்வேறு உட்பிரிவுகளும், வழங்கும் விசேடபதங்கள்.

(2) குலாசாரங்கள், அவ்வவ் இடங்கட்குச் சிறப்பாகவுள்ள வழக்கங் கள்.

(3) தொழில்கள், ஆயுதவகைகள் பாத்திரங்கள் முதலியன.

(4) மருத்துவமுறைகள், மூலிகைகள் முதலியன.

(5) சங்கீத சம்பந்தமாகவும், ஏனைய சாஸ்திரசம்பந்தமாகவும் உள்ள விசேஷபதங்கள்.

(6) மதங்களின் பல்வகை விரதாதுஷ்டானங்கள், மதக்கொள்கை கள்.

(7) கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் மற்றவைகளிலும் கண்ட அகராதி யமைப்பிற்கு வேண்டிய ஏனைய சாதனங்கள் என்பவைகளாம்.

இவற்றோடு, தமிழ்ப்பாண்டித்தியத்திற் சிறந்த விதவான்கள் சிலரை இக்கமிட்டியின் “கௌரவ-விதவத்-அங்கத்தவர்” ஆகத்தேர்ந்தெடுத்து, உரிய காலங்களில் அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் தீர்மானமாயிருக்கிறது.

இவ்வண்ணமாக, வின்ஸ்லோ, ராட்ஸர், போப், கதிரைவேற் பிள்ளை, முதலிய பண்டிதர்களால் முன்னமே செய்யப்பட்டுள்ள பெரிய காரியங்களை மேலுந் தொடர்ந்து நடத்திச் சிறப்பிப்பதில், தமிழ்நாட்டார் எல்லாரும் தங்கட்குப் பாத்தியமுள்ளதாகவே எண்ணி, வேண்டிய உதவி செய்வார்கள் என்று கம்புகிறோம்.

மதுரை

13-3-1913,

J. S. Chandler

Chairman,

566

ஸ்ரீராமபிரம்மஞாநக் கிளைச்சுமை:—தேன்னுங்காடு ஜில்லா ஜிந்தி தாலுகா, குப்பத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ஸ்ரீராமபிரான் திருநாமம் கொண்டதுமான பிரஹ்மஞாந கிளைச்சுமையின் சென்ற வருஷத்தின்-வரலாறு காளிது 7௨ ஒரு பெரிய ஸபையின் கூட்டத்தின்கண் வாசிக்கப்பெற்றது. ஸபையின் அங்கத்தினர்கள் மிகவும் ஊக்கத்துடன் அதை நடத்திவருகிறார்களெனத் தெரியவருகிறது. பல ஞானதூல்களை ஸபையின் அங்கத்தினர்கள் சென்ற வருஷத்தில் படித்துவந்தார்கள். அது மாத்திரம் போதாது. தாங்கள் வலிக்கும் ஊரின் பொதுஐக்கைக்காரியம் யாதேனும் ஒன்றை வகித்து நடத்தவேண்டும். ஸ்ரீமான் எல். சுப்பிரமணிய ஸ்வாமிகள் பிரகிருத ஸபைக்கூட்டத்தின் அக்ராஸகம் வகித்தார், பிரஹ்மஞாந ஸபையின் கருத்தைப்பற்றி உபந்யாஸம் செய்தார். அன்று சாயங்காலம் ஏழைகளுக்கு அந்நமிடப்பட்டது.

ஹிந்து எப்பவன் எவன்?—இய்வினாவுக்கு ஸ்வாமி விவேகநந்தர் அடியில் வருமாறு விடையளித்தார்:—பரிவர்த்தையானது எல்லா உண்மைகளின் ஸாரத்தையும் தன்னில் அடக்கியுள்ளது. இந்தியர்களின் எல்லா ஞானத்துவங்களும் அதில் உள்ளன. மனிதன் உள்நோக்கிய பார்வையில் எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம் சித்தித்த சிந்தனைகளெல்லாம் அதின்கண் இருக்கின்றன. அதன் பாஷையோ அந்தர்முகப்பட்டவர்களின் கம்பிரமான பாஷையாம். ஒடிக்கொண்டிருக்கும் நாலமாகிற பிரவாகத்தில், நித்தியமான ஸத்திய மொன்றை ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் உபாயத்தை இதன் கண் தெளிவாய்க்காணலாம். தோற்றம் எல்லாம் உண்மையல்ல என்றும், சத்தோஷமாய் இரு, என்றும் அதன் கம்பிரமான உபதேசம் நிகழ்கின்றது. அதன்கண் வியசகம் என்பதே இன்றும். இத்தகைய உபதேசமுள்ள கிதைவினுண்மையை உணராதவன், பிறப்பினால் மாத்திரம் ஹிந்து ஆவான். உண்மையில் இல்லை.

மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள ஐக்கிய நாயக சங்கங்களின் மஹாஸபை:—ஐ. மஹாஸபை சென்ற மீ 22, 23-ம் தேதி களில் மதுரையிற்கூடியது. ககத்தங்கிய பிரஹ்மஸ்ரீ P. S. சிவஸ்வாமி ஐயரவர்கள் C. S. I., C. I. E அக்ராஸகம் வகித்தார்கள். ஐ. ஜில்லாக்களிலுள்ள சபைகளினின்றும் பங்கிதிகள் கூடினார்கள். ஐக்களுக்குள் ஐக்கியநாயகத்தையும், இன்னும் ஐக்கியமாய்ச் செலியவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும் விஸ்தாரமான உபந்யாஸங்கள் நவரால் செய்யப்பெற்றன. பலதீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன. அவைகளில் முக்கியமானது இதுவாம். ஐ. ஜில்லாக்களில் வியாபாரத்தில் ஐக்கியத்தை விரைந்தி செய்வதற்காக இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கும் பொதுவாக ஐக்கிய வியவஸாய ஸங்கம் ஒன்றுஸ்தாபிக்கவேண்டுவது என்பதாம்.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீமான் அரண்டேல் என்பாரும் காசி கலாசாலையும்.

காசிசேஷத்திரத்தில் ஹிந்துகலாசாலை மாதுஸ்ரீ பேஸண்டு அம்மையால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று சென்ற 15 வருஷ காலமாக நடைபெற்று வருகிறதென்ற விஷயம் எல்லாரும் அறிந்ததே. அதன்சுலைமை உபாத்தியாயமாக முதலில் டாக்டர் ரிச்சார்டுஸன் என்பார் அவர்கள் இருந்தார். அவருக்கு பிறகு, ஸ்ரீமான் அரண்டேல் என்பார் அந்த உத்தரவாதமான உத்யோகத்தை வகித்து சுமார் 10 (10) ஆலம் அந்த கலாசாலையை உயர்நலம் அமைந்த பதவியில் வைத்திருக்கிறார். அவர் அந்த கல்லூரிக்கு மிகவும் உழைத்திருக்கிறார். அதன் பிரகிருத உயர்ந்த ஸ்திதிக்கு அவர் ஒரு முக்கிய காரணஸ்தர். இப்போது அந்த கல்லூரியை விட்டு விலக உத்தேசித்திருக்கிறார். அந்தக் கல்லூரியானது, இனிஸ்தாபிக்கப்பெறும் ஹிந்துஸர்வகலாசாலையின் ஒரு பகுதியாக ஏற்படும். அந்த ஸர்வகலாசாலையின் ஒருபாகக்கட்டத்தை அவர் ஞாபகச்சின்னமாக சட்டி அதின் கண் அவருடைய படத்தை வைக்க வேண்டுமென்றும் தேசத்தின் பலநாடுகளிலுள்ள அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றும் வண்ணம் அடியிற் கண்டவர்கள் ஒரு கூமிட்டியாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் நம்மவர்கள் எல்லாரும் தங்கனால் இயன்றவரை திடீவிய சகாயம், செய்யவேண்டும். இஃது ஒரு நல்ல விஷயம்.

கம்மிட்டி மெம்பர்கள்.

- (1) மாதுஸ்ரீ அந்நிபேஸண்டு அம்மையார், P. T. S. ஸெண்டரல் ஹிந்துகலேஜ் டிரஸ்டிகளின் போர்டு பிரஸிடெண்டு காசி.
- (2) ஜனரலில் ஸர். யன். ஜி. சந்த்ரவர்க் Kt., அவர்கள் ஜட்ஜ், ஹைக்கோர்ட், பம்பாய்.
- (3) டாக்டர் ஸர். ஸுப்ராஹ்மண்ய ஜயவர்கன், K. C. L. E., L. L. D. லேட் ஜட்ஜ், ஹைக்கோர்ட்டு, சென்னை.
- (4) ஜனரலில் மீஸ்டர் T. லதாசிவஜயவர்கன், ஜட்ஜ், ஹைக்கோர்ட்டு, சென்னை.

- (5) ராஜராஜம்பால் ஸிங், C. I. E., தாலுத்தார், ரேபாரிஷி.
- (6) ராஜாபிசுத்வீ பால் ஸிங் தாலுத்தார், பராபங்கி.
- (7) தீவான் தயா கிருஷ்ணாகவுஸ், ராய்ஸாஜிப், C. I. E. பிரைம் மினிஸ்டர், ஆல்வார்.
- (8) ஜஸ்டிஸ் மிஸ்டர் சந்திரசேகராஜயாவர்கள், ஜட்ஜ், மைஸூர் ஹைக்கோர்ட்டு, பங்களுர்.
- (9) ராய்பஹதூர் சிபாமஸுந்தரலால், C. I. E., பைநான்ஸ்மினிஸ்டர், குவாலியர்.
- (10) ஜனாபில் பாபு கங்கா பிரஸாத்வர்மா, ராய்பஹதூர், பத்தி ராஜிபர், "அட்வகேட்"லக்னௌ.
- (11) ஜனாபில் லாலா ஸுகீபிர் ஸிங், முஸ்ஸாபர்கார்.
- (12) டாக்டர் ஸதீச சந்திரபானர்ஜி, M. A., L. L. D. அட்வொகேட், அல்லஹபாத்.
- (13) ஜனாபில் பாபு மோடிசண்டி, அவர்கள், காசி.
- (14) ஜனாபில் ராய் கோதல் பிரஸாதபஹதூர், பிரெஸிடெண்ட் காயஸ்தபாடசாலா, அல்லஹபாத்.
- (15) ஜனாபில் மிஸ்டர்காமீனி துமாரசத்தீச, வகீல், ஹைக்கோர்ட்டு, ஹில்சார்.
- (16) ஸேத் நாரோடம் மோரார்ஜி கோதலதால், லேட் ஷெரிப் பம்பாய்.
- (17) தன்வார் பரதவிங், C. S., லேட் டிஸ்டிரிக்ட் அன்ட் செஷன்ஸ் ஜட்ஜ், பாபா, அல்லஹபாத்.
- (18) ஜனாபில் முனிஷி நர்ஸிங்க பிரஸாத், M. A., M. R., A. S. கோராஃபூர்.
- (19) ஜனாபில் முனிஷி மஹாதேவ பிரஸாத், M. A., L. L. B, காசி.
- (20) கந்தங்கிய S. ஷின்ஹா அவர்கள், பார்-அட்-லா, எடிட்டர், ஹிந்துஸ்தான் ரிவ்யூ, பங்கிப்பூர்.

- (21) ராய்ஸ் சந்திரபிரஸாதுபஹ்தார் அவர்கள், M. A., L. L. B., ஜட்ஜ், ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டு, அல்லஹபாத்.
- (22) ராய் பூர்னேத் தாராயணஸிங், பஹ்தார், M. A., B. L. கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர், பங்கிப்பூர்.
- (23) ஜனரபில் ராய்பிரஷாம்பர்நாத்பஹ்தார், கான்பூர்.
- (24) கந்தங்கிய ஹிரேந்த்ரநாத் தத்தர், M. A., B. L. ஸொலிஸிட்டு, ஹைக்கோர்ட்டு கல்கத்தா.
- (25) கந்தங்கிய ஜெம்ஸ் ஸ்காட் அவர்கள், M. A., F. B. U., ப்ரீன்லிபால், பஹ்ராவூன் காலேஜ், ஜாக்காத்.
- (26) பண்டிட் கோகான் கந்தம்சீர், M. A., L. L. B., லக்னோ.
- (27) கந்தங்கிய அயோத்யதாஸ் அவர்கள், பார்-அட்-லா, கோராம்பூர்.
- (28) முன்ஷி ரவிகந்தன பிரஸாத், M. A., L. L. B., ஸெக்ரட்டரி டிஸ்ட்ரிக்ட் பேர்டு, காசி.
- (29) கந்தங்கிய நகவாசரண் அவர்கள், B. A. வக்கில், ஹைக்கோர்ட்டு, அல்லஹபாத்.
- (30) டாக்டர் நசீர் சந்திரராய் அவர்கள்—M. B.; காசி.
- (31) கந்தங்கிய E. G. கில்ரோ அவர்கள், M. A., மத்யமா கராணங்கள்.
- (32) கந்தங்கிய E. A. உட்ஹவுஸ் அவர்கள், M. A., புரோபஸர் ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜ், காசி.
- (33) கந்தங்கிய P. K. டிலாங் அவர்கள், M. A., L. L. B. புரோபஸர், ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜ், காசி.
- (34) கந்தங்கிய B. ஸ்ரீஜீவராய் அவர்கள், B. A., (Cantab) புரோபஸர், ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜ், காசி.
- (35) கந்தங்கிய வி. பி. டாலால் அவர்கள், M. A., B. Sc, புரோபஸர், ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜ், காசி.

(36) மீஸ் S. E. பாமர், B. Sc., வைஸ்பிரின்ஸிபால், ஸெண்ட்ரல்
ஹிந்துகாலேஜ், பெண்பாடசாலை, காசி.

(37) பாபு K. P. சக்ரவர்த்தி, B. A. அஸ்ஸிஸ்டன்ட் ஹெட்மாஸ்டர்
ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜ், காசி.

(38) பாபு பங்கீ ப்ரஹாரி வர்மா அவர்கள், ஜனரரி ஸெக்ரட்டரி,
ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜில் படித்த பழைய பையன்களின்
ஸங்கம், காசி.

(39) பண்டி இக்பால் நாராயணதூர்து, M. A., L. L. B. ஜனரரி
ஹெட்மாஸ்டர், ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜைச் சேர்ந்த ஹைஸ்
மான் & ஜனரல் ஸெக்ரட்டரி, இந்தியன் ஸெக்ஷன், தியஸாபி
கல் ஸொஸைட்டி, காசி.

(40) கந்தங்கிய C. S. தீரிலோகிகார் அவர்கள், M. A., ஸெண்ட்
ரல் ஹிந்துகாலேஜ் காசி.

(41) ஜனாபல் B. பிரகிருஷந்த பிரஸாத், வக்கீல், மோரடபாத்,
இன்னும் அநேகரும்.

சை விஷயத்திற்காக பணம் அனுப்புவோர்கள்

"Pandit Iqbal Narayan Gurtu, M. A., L. L. B.,

Benares City."

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பவேண்டியது.

அறிந்தவன் சோகத்தைத் தாண்டுகிறான்; ஈசனை அறிந்தால் சகல பாபமும் நீங்கும்; ஆகாசத்தைத் தோலைப்போல் மனிதர்கள் வளைக்கக் கூடுமானால்தான் கடவுளை அறியாமலே அவர்கள் துக்கம் முடிவு பெறும்; ஆதலால் தான் என்று அறிந்த புருஷன் எந்த இச்சையை அல்லது காமத்தை விரும்பி தன் சரீரத்தைத் தபித்துக் கொள்வன்? அறிவுடையோன் என்னையடைகிறான், பிறகு என்னை உள்ளபடி அறிந்துகொண்டு என்னிடம் பிரவேசிக்கிறான்.” ஆதலால் தவற்தவங்களை ஜயித்தவர்களாவது சோகமாகிய அக்ஞாந்தையும் அதன் காரியங்களையும் தத்வக்ஞாந்தால் வேரோடு களைந்தவர்கள் எனப் பொருள்படும். இனிச் சாதகர்கள் விஷயத்தில் த்வந்த்வ தோஷங்களை ஜயித்தவர்களென்றால் அவற்றைச் சந்தித்துக்கொண்டு வருபவர்க ளென்றத்தமாகும்.

(2) லிரக்தர்களென்பது:—ஆத்மாவே பரமப் பிரேமைக் குரிய பொருளு எனக் கொண்டு, ஏனையவான ஸகல பதார்த்தங்களிலும் இச்சையற்றவர்களெனப் பொருள்தரும். இந்திரிய விஷயங்களில் பற்றற்றவர்களென்பது:—“எது பூமாவோ! அதுதான் சுகம், அது ஒழிந்த அல்பத்தில் சுகமில்லை; ஆகந்தத்தினின்றேதான் சகல ஜந்துக்களு முண்டாகின்றன, ஆகந்தத்தால் தான் பிறப்படைந்த சகல ஜந்துக்களும் ஜீவிக்கின்றன; முடிவில் ஆகந்தத்தையே அடைந்து லயமாகின்றன; ஆகந்தமே பிரஹ்மமென்று அறிந்தான்.” என்ற இவ்விதப் பிரமாண வசனங்களால் பிரஹ்மாநந்தத்தில் சிந்தை அபூர்தியவர்களாய் இந்திரிய விஷயங்களில் பற்றற்றவர்கள் எனப் பொருள்தரும்.

(3) மகாதாரண, தியாகம், யோகமென்பது:—தாரணையாவது தியாகத்தையாதி ஸ்தாநங்களில் ஒன்றில் மருத்தை நிறுத்தல் ஆகும்; தியாநமாவது ஒரு கருத்தின் கண் மருத்தை அசையாது ஸ்தாபித்தலாகும். யோகமோ மருத்தின் விர்த்திகளாகுந் அலைகளை அடக்கி நிற்பலாகும்.

(4) குருவை பிரஹ்மமாகக் கருதுவோர் என்பது:—“குருவே பிரஹ்மா, குருவே விஷ்ணு, குருவே மகாதேவனுமாவர், குருவே பரப்

* சுவேதாசுவதரோபரிஷத் 6-வது அத்தியாயம், 20-வது மந்திரம் பார்க்க.

† ஸந்தோக்ய உபநிஷத்தைப் பார்க்க.

பிரஹ்மமாகும். ஆதலின் (எல்லாமாகிய) ஸ்ரீ குருவே நமஸ்கரிக்கிறேன்” * என்ற ஸுவிதஸம்ஹிதையின் வசுநத்தால் குருவை சிவ விஷ்ணுவாதி ஸர்வதேவஸ்வரூபமாக உதாவலீத ஸாதுக்கள் வணங்குகிறார்கள். உலகத்தில் எவரையேனும் ‘நீர் எம்மதஸ்தர்?’ என வினவினால் தமது குருவான சங்கரர், ராமாநுஜர் முதலியோரில் ஒருவரைக் கூறி, தான் அவரைச் சேர்ந்தவரென மறுமொழி பகர்வது வழக்கமன்றோ! ஆதலின் அக்ஞாநமாகும் அந்தகாரத்தை நீக்குபவரும் அவ்வக் காலத்திற்குத் தக்கபடி ஐனங்கட்கு தேசபாஷைகளால் உபதேசங்களைச் செய்பவருமாகிய குருநாதர்களை பரப்பிரஹ்ம மென்றே வணங்குவர் எமது மதத்தினர். சிவ விஷ்ணுவாதி பலதெய்வங்களை இம் மதஸ்தர் வணங்கினும், இவர்களுள் பேத திருஷ்டியால் ஏற்படும் துவேஷங்கள் காணப்படா. இம்மதஸ்தாபகமாகிய ஸ்ரீநாநகருக்கும் குரு சிஷ்யக் கிரமமாய் இம்மதம் விளங்கக் கடவதென முன்னோரால் வாக்களிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இந்த சுலோகத்திற்கு உரையாசிரியரின் சுலோகம் அடியில் வருமாறு:—

சிதாவெஹ்யுஹ்யெவி-திரவியெஷாஹ்யுஹ்யுஷா
நவாஸகூஹொமெஹ்யுவிஷஸ்தகயாரணவராரி
ஶஹாயொமய்யுரெ நநிநவியிஹிதெயெம-ஹ-ஹவெரெ
ந-ஹாவீநாநஸாய-ஹநுஜகஜிஹிதொஹ்யுஷா

சுலோகம் 4. ஶஹாவாக்யுரெததூராகண-ஹஸ்யக்
ஹ-ஹ-ஹணாஹ்வாஹெவயெஹவய-ஹி
விஹாவெஹ்வய-ஹ வ-ஹ-ஹ-ஹிதெய-ஹ
ந-ஹாவீநஸாய-ஹநுஜெஹ்யு நஜெஹ்யு

மஹாவாக்யத்தை தருவின் முகத்திலிருந்தே நன்றியக் கேள்வி செய்து, அதன் பொருளை ஆழ்ந்து பாவனைசெய்து அதன் கண்ணுள்ள

* குருவே சிவமெனக் கூறிய நந்தி
குருவே சிவமென் பதகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே உரையுணர் வற்றதோர் கோவே.
என்ற திருமந்திரம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

(முன்று பதங்களுள் சம்பந்த விசாரணையாகிய) உபபத்தியை நீர்ணயம் பண்ணிக்கொள்ளும் உதாலீந ஸ்தோத்ரத்தை யான் (மீகப்பணிவுடன்) நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

உரை:—முன் சுலோகத்தில் ஸாதந ஸம்பத்தியை எடுத்துரைத்து, இனி மகாவாக்கியத்தின்பலனாகிய பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானத்தையுபதேசிக்கிறார். மகாவாக்கியங்களாவன: (i) “புஷ்பாஹு” (ii) “சுஹுஸ்ய ஹாஸி” (iii) “தத்ஸவி.” (iv) “சுயம் சூதாஹு” இவை ரிக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்ற உபநிஷதமமைந்த நான்கு வேதங்களிலுமுள்ள நான்கு வசநங்கள்.

(2) குருமுகத்திலிருந்தே கேள்விசெய்து என்பது:—பிரமானவசநங்கள் அடியில் வருமாறு:—“ஆசாரியனை அடைந்த புருஷனே அறிவன்; ஆசாரியனிடமிருந்தே உத்தமமான பிரஹ்மசித்தையை கிடைத்தது; பிரஹ்மசித்தையை அறிய விரும்புவேன் பிரஹ்ம நிஷ்டனாகிய குருவை அடைதல்வேண்டும்.” இவ்வித சுருதிஸ்மிருதிகளின் பிரமாண வசநங்களால் குருவினிடத்திலிருந்தே சிரவணம், பண்ணி மநந்செய்தல் வேண்டும். உபபத்தியாவது மகாவாக்கியத்திலுள்ள “தத்,” “தவம்,” “சுவி” ஆகிய ‘அது,’ ‘நீ,’ ‘இருக்கிறாய்’ என அர்த்தங்களைத்தரும் இப்பதங்களின் சுருத்துக்கள் யாவும் மூடிவாய் ஜீவாத்ம பரமாத்மைக்கியத்தையே காட்டுகின்றன என விசாரித்துத் தெளிந்து கொள்ளலேயாம். இவ்விதமாகிய சுருத்தை வெகுதூரம் அப்பியாஸத்தால், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியோல் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து பிரஹ்ம ஸ்வரூபமானவர்களை ஸித்தர்கள். அக் குருத்தை மனத்தில்வைத்து குரு சொல்லும் வழியில் முயற்சிசெய்தவர்களே ஸாதநர்களாவர். இவ்விதமாகிய பெரியோர்களை, ஸம்ஸாரமாகும் சமுத்திரத்தைத்தாண்டும்பொருட்டு வழிகாட்டுவோர்களைக் குருதி சகல ஜநங்களும் வணங்குதல் வேண்டும் என்பது இந்த சுலோகத்தின் சுருத்தாகும். இந்த சுலோகத்திற்கு உரையாகிய வரின் சுலோகம் அடியில் வருமாறு:—

விஹாஸ்யம் ஸுபுஷ்பாஹு ஸுஹுஸ்ய ஹாஸி தத்ஸவி

விஹாஸ்யம் ஸுபுஷ்பாஹு ஸுஹுஸ்ய ஹாஸி தத்ஸவி

விஹாஸ்யம் ஸுபுஷ்பாஹு ஸுஹுஸ்ய ஹாஸி தத்ஸவி

விஹாஸ்யம் ஸுபுஷ்பாஹு ஸுஹுஸ்ய ஹாஸி தத்ஸவி

சுலோகம் 5. கவந்தித்ருபெயஞ்சூரோ நொகொலி
தொகதூரோநி-கூரெமாந்திவாவி
தொகெகெரு அபொஸு கிராஹபுது பெதா
நகாலநஸாயஞ்சூரெஸு நகெஸு

(மகாவாக்கியத்தில்) வினேச்சோல்லாகிய 'அஸி' என்னும் பதம் 'தீவம்' என்னும் பதத்தின் வாக்கியார்த்தமாதும் ஜீவனுக்கும், 'தத்' என்னும் பரமாத்மாவுக்கும் வேறுபாட்டைக் காட்டவந்ததல்ல. அவ்விதமாயின் அவை ஒன்றோடொன்று அங்கமும் அங்கியுமாதும். ஜினல் அவையிரண்டும் ஏகமேன்பதைக்காட்ட எழுந்ததேயாம் என இவ்விதம் கருத்தைத்தெளிந்து கொண்டோராகிய உதாலநஸாதுக்களை (மிகப்பணிவுடன்) நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

உரை:—அநேகம் மதஸ்தர்கள் பல விதங்களாய் மகாவாக்கியங்களுக்கு பொருள்படுத்துவது போல்லாமல் ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களின் ஐக்கியத்தையே உண்மையான கருத்தாகக் கொண்ட பெரியோர்களை உதாலநஸாதுக்களாவர். இந்த சுலோகத்திற்கு உரையாசிரியரின் சுலோகம் அடியில்வருமாறு:—

சுபாபாஸ்தியம் சுபலிவெநுசுவிமதா
தொலிஸுநுபுபரிவதி நஸுநுமதி
சுவம்பாயா-வாகுநிதி சிஜமநுநுதிவராது
உதாலநஸாயஞ்சூரெகதிசென்கொருதாது

சுலோகம் 6. ரெஹாது-தவஞ்சூவொபெந்விவாரெ
தயாநிசுநிணை ககிணைபு-வெ-த-அ-
சுருதொஷமயாநஹ-தாநு-வா-
நகாலநஸாயஞ்சூரெஸு நகெஸு

துஷ்டர்களிடத்தில் யிகவுக்கிரமானதாபத்தைச் செய்பவர்களும் அப்படியே ஸ்ரீலோகனிடத்தில் மிருதுவாயிருப்பவர்களும், ஜதலால் புஷ்பம்போன்றவர்களும் பாம்போராகிய பிறர் ஜலோபிக்கும் தோஷங்கொண்டவற்றவர்களும், அகந்தை நீக்கியவர்களும், தன்னவந்ததைத் தவிரகளை பூரணமாய் கைப்பிப்பவர்களுமான உதாலநஸாதுக்களை (மிகப்பணிவுடன்) நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

உரை:—அகண்ட வஸ்துவின் பிராப்தியால் பிரஹ்மஸ்வரூபர்களான பெரியோர் பரமேச்வரனைப்போல் ராகத் துவேஷாதிகளற்று விளங்குவது வாஸ்தவமே யானாலும், ஸாமான்ய ஜநங்களுக்கு அவரவர் புத்தியின் தோஷத்தால் ராகத் துவேஷ முள்ளவர்கள் போல் கூணப்படுவார்கள் என்பதை ஆசிரியர் இந்த சுலோகத்தால் எடுத்துக் காட்டி பெரியோரை ஸ்துதிக்கிறார். அருயை, மாத்ஸரியாதிரூர்க்குணங்களால் கெடுதலைச் செய்யும் சபாவமுள்ள ஜநங்களிடத்தில் பெரியோரும் கெடுதலைச் செய்பவர் போல் தோன்றுகிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் எவ்விடத்திலும் ஆத்ம திருஷ்டி யுள்ளவர்களால், அவர்களுக்கு துவேஷ மென்பது சிறிதும் கிடையாதன்றோ? அவ்விதமே நல்லோர்களிடத்திலும் பெரியோர்களும் மிருதுவான சபாவமுடையவர்களாய் அவர்களுக்கு சுகமுதலானவற்றைத் தரும் வர்களாகிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் பெரியோர்கள் பிறருக்கு சுகத்தை யாவது துக்கத்தையாவது தருவதில்லை. ஆனால் பெரியோர்களிடம் பிறர் செய்யும் வணக்கமே அவர்களுக்கு சுகத்தைத் தருகின்றது. இதைக் காட்டும் பொருட்டு அவர்கள் புஷ்பத்தக்கு ஸமாதிகள் என்றார். எப்படி ஒருவன் விஷய ஆஸக்தி யுள்ளவனாய், சிற்றின்பத்திலழுந்தி, நல்ல வாஸனையுள்ளவைகளும், மனோஹரமான புஷ்பங்களைக் கண்டவுடன் அவை தனக்கு விசேஷசுகத்தைத் தருபவைகளென நினைக்கிறானோ, எப்படி ஸ்திரீ முதலான விஷயங்களின் பிரிவை ஆற்றாமல் வருந்துவோனோருவன், அப்புஷ்பங்களையே கண்டால் அவை தனக்கு விசேஷதுன்பத்தை விளைவிக்கின்றனவென எண்ணுகிறானோ, எப்படி உண்மையில் ராகாதி தோஷங்களே புஷ்பங்களிடத்தில் சுகதுக்க புத்தியை உண்டுபண்ணி வருகின்றனவோ, எப்படி ராகத் துவேஷாதிகள் சிறிதும்ற்ற பரமேச்வரன் ஜநங்களுக்கு அவ்வவர்களின் சுத்தா அசுத்த கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி பலனைக் கொடுப்பதால் சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்போனெனக் கருதப் படுகிறானோ, அப்படியே உதாவீத ஸாதாக்களும் கடவுளை அறிந்து, கட்டுவன் ஸ்வரூபமாக ஆகி, எவருக்கும் சுகத்தையாவது துன்பத்தையாவது கொடுப்பதில்லை.

(2) ஸுபாத்திரர்களேன்பது:—வித்தியா, தப்ஸ் முதலியவைகளால் தம்மையும் தம்மை யடைவோர்களாகிய பிறர்களையும்

அதிகதூரம் வித்தியாசமுண்டு; விஷமானது உண்டால் கொல்லும், விஷயங்களோ தரிசித்த மாத்திரத்தில் கொன்று விடுகின்றன". சுருதியின் கூற்று பின் வருமாறு:—"இம்மையில் ஞானமடையா மற்போனால் விசேஷ நஷ்டமுண்டாகும்." இனி விஷயங்களை ஜபிக்க முடியாதற் கிடந்துமுதலும் மானிடரிடம் அவர் நிலைமை நோக்கி பெரியோர் வெறுப்படையாமல், விளையாட்டுப் பண்டங்களில் பிரீதியுடைய சிறுவர்களிடம் வயதில் முதிர்ந்தோர் வெறுப்படையாது நடப்பதுபோல், அவரவர் பரிபக்குவத்திற்குத் தக்கபடி பிரீதிபுடன் உபதேசங்களைச் செய்கின்றனர்.

(2) சமுத்திரத்தைப்போல் ஆழமுள்ளவர்கள் என்பது:—எவ்விதம் சமுத்திரத்தில் பல ரத்னங்கள் இருப்பினும் அவை விசேஷப் பிரயத்தனமுடையோர்க்கன்றி பிறர்க்குக்கிட்டாவோ, அவ்விதமே உதாஸீந ஸாதுக்களும் தம்மிடம் பக்தி ஞானம் முதலிய உயர் குணங்கள் நிரம்பியிருப்பினும், உலகத்தைப் பற்றின்மையால் அவை பஹிரங்கப் படுத்தப்படாது கிடத்தலினால் அவற்றையறியவிரும்புவோர் விசேஷ பக்தி ஸேவை முதலிய பிரயத்னங்களின்றி ஒருபோதும் மடையச் சீர்த்தியப்படாது. கடவுளை ஸேவையாலன்றி வசப்படுத்தல் முடியாதுபோல் சாதுக்களை முழுக்கூடங்களும் ஸேவைசெய்தே அபிஷ்டமான மோகேஷாபாயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

(3) ஆகார நித்திரைகளை ஜயித்தவர் என்பது:—இவைகளை யோகத்தால் அல்லது விவேகத்தால் ஜயித்தவர் எனப் பொருள்கொடுக்கும். அல்லது இந்திரியங்களால் விஷயங்கள் ஆகர்ஷிக்கப்படுவதால் அவை ஆகாரமாகும்; பிரஹ்மாத்மாவை யறியாமையாகும் அவித்யையே நித்திரை; சாஸ்திரங்களினின்றும் பெரியோர்களிடமும் ஜம்மமரணமாகும் ஸம்ஸார ரோகத்தின் நிவிர்த்தி யுபாயங்களை பன்முறை கேள்வி யுற்றும் அவற்றில் பிரவிர்த்தி யின்மையே சோம்பலாகும்; இவற்றையாவையும் முறையே வைராக்கியும், விவேகம், பெரியோர்களின் உபதேசம் முதலிய சாதனங்களால் வென்றவர்கள் எனப் பொருள்தரும்.

ஆகார முதலிய பஹிரங்கமான சாதனங்கள் யாவையு மகற்றி விடின் அவர்கள் எதைக்கொண்டு திருப்தியடைவார்கள் எனின் ஆத்

பல கண்காட்சிகளில்

மேடல்கள் பெற்ற அபூர்வ ஔஷதங்கள்.

பி. சுப்பராய், ஆயுர்வேத

ஔஷதசாலை.

ஸ்ரீ வெங்கடேச பெருமான்கோவில் சன்னிதி, தஞ்சாவூர்.

தயவு செய்து

இதை தங்கள் சிநேகிதர்களுக்கு வாசிக்கக் காண்பியுங்கள்

பி சுப்பராயின் அபூர்வ ஆயுர்வேத ஔஷதங்கள்.

இரத்த கந்தி:—தேகத்தில் இரத்தம் கெட்டுப் போவதால் உடலும் வாய்ப்புண், கண்ணீர், புண், புரைகள், மேஹாணங்கள், பேப்பு, அரிப்பு, படை, குஷ்டம், முதலிய சருமவியாதிகள், பல நோய்கள், வாதப்பிடிப்பு, தலைவலி, ஆக்கினிமாந்தம், அரோசிகம், வாப்பு, தேகத்தில் காற்றும், மகோதரம், தோல்கிறும் மாறுதல், தேச கொறிணையற்றுப் போகுதல், புத்திமந்தம், முதலிய பற்பல வியாருணமாகும். ரத்தத்திலுள்ள கஞ்சைப்போந்தி, சுத்தப்படுத்தி. தேக தேஜஸ், கல்ல பசி, தாதுபுஷ்டி, உண்டாக்கும். 20 நாளைக்கு மேலான மருந்த டப்பா 1-க்கு ரூபாய் 2. வி. பி. சிலவு 1 அல்லது 2 டப்கள் அனுப்ப அனா 5 பிரத்தியேகம்.

காலா என்னும் வாந்திபேதிக்கு மருந்து:—இக்கொடிய கோதுமைகண்ட ஔஷதம். டப்பா 1-க்கு ரூபா ஒன்று, வி. பி. செருமதல் 6 டப்பாக்கள் வரையில் அனுப்ப அனா 5 பிரத்தியேகம்.

என்னுடைய அஷுத சாலையின் ஹெரட் ஆபீசை பரஸ்கிப்பேட்ஸுக்கு தஞ்சாவூருக்கு வந்திராமாசு மீற்றியாய் விட்டபடியால், இன்ன ஆர்டர்கள், இப்பக்கத்தின் தலையில் அச்சிட்டிருக்கும் எனது ஆபீசாரிய தஞ்சாவூர் விலாசத்திற்கே எழுதக் கோருகிறேன். ப. மேட்டைக்கு எழுதவேண்டாம்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி.

ரூபத்தில்லாதனத்தி
திருப்பப்
பற்றுக்கொள்ளலாம். } ஸ்ரீ காசி { பட்டு பீதாம்பரக்
காட்லாக் இனமாக
அனுப்பப்படும்.

உருத்திராஷ்டங்கன் ஜபமாலையுள் பரிசுத்தமானது.

என்ன மாலையுள் 1-க்கு 6 அணு முதல் ரூபா 12 வரை. விவர அதிகப்
பல் மணிகள் சிறிதாக இருக்கும். 6 முகக்கண்டிகள் 33 உள்ளது,
ரூபா 1 முதல் 10 வரை. 5 முகக்கண்டி 32 உள்ளது, கண்டி
பு முதல் ரூபா 10 வரை. விவர திபப்படுவதுபோல், மணிகள்
ருக்கும். 9 மமதமில்லாதவை திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

காசி ஸ்ரீகாசி கயிறு.

செம்பர் 100-க்கு	...	...	8	0	0
செம்பர் 100-க்கு	...	...	2	8	0
செம்பர் 100-க்கு	...	...	0	6	0

குழந்தைகள்.

விவரமாகக் கூடிய பித்தனை வெண்கலத்தால் செய்த செம்பு,
முதல் 32 சாமான்கள் அடங்கிய அடங்கும் கேர்த்தியும்
புழுமுள்ள அழகிய, பாத்திரங்கள் 32 உள்ள சிறுசெட்டி
பெரிய செட்டி 1-க்கு ரூபா 4.

பட்டு வேஷ்டிகள்:—சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்,
வேஷ்டிகள் மாதிரி சண்ணக்கம்பி, ருத்திராஷ்டக்கம்பி
போட்டவை.

ரூ. முதல், வரை.	முழும. அசலம், ரூ. முதல், வரை	முழும. அசலம், ரூ. முதல், வரை
7 " 9	8 3 12	" 18
10 " 12	9 3 14	" 20
8 " 12	10 3 15	" 22
10 " 14		

விலாசம்: மாணேஜர் பட்டுபீதாம்பர கம்பெனி, காசி
Benares City.

பெண்கல்வி.

பித்திர சகிதமான ஒரு மாநாந்த சஞ்சிகை.

சை ஸ்திரீகளின் கிலைமையை உயர்த்துவதற்காகவே
இருக்கும். இதில் ஸ்திரீகள், தாய், மனைவி, சகோதரி, புத்திரி
வகையில் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் குடும்ப கிர்வாக
கியவிலியும், சுகாதாரவிலியும் இவைகளைப்பற்றிய விவரங்கள்
மை, கல்வி முதலியவற்றில் தீர்த்தியடைந்துள்ளதற்கால
களின் சரித்திரங்களும் இனிய தமிழில வெளியிடப்படும்.

யங்கள் எழுதுபவர் முக்கியமாய் ஸ்திரீகளேயாவர்.

ஒவ்வொரு குடும்ப ஸ்திரீயும் வாழ்விச்சிமார்க்களாகப்
புதுமையான ஸ்திரீயும் படிக்கவேண்டியது அடியும்,

வருஷத்தாரு 2—8—0 தனிப்பிரதி 0—4—0. மாதிரிப்பிரதி வேண்டு
ஒரு அணு வேலில் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

சகோதரி ரேஷு தாயார்மம்மா, பத்திராதிபதி, பெண்கல்வி, சென்னை.